

MODELE DE GUVERNANȚĂ PENTRU CIRCULARITATEA TEXTILELOR ÎN ROMÂNIA

BUCUREȘTI, MARTIE 2026

ASOCIATIA
PLANETA VERDE

 FEPRA

Cuprins

GLOSAR	3
REZUMAT	3
CAPITOLUL 1. Introducere - Contextul global și european al deșeurilor textile	5
1.1. Contextul global și european: de ce textilele contează acum?.....	5
1.2. Legislație europeană în domeniul deșeurilor de textile	6
1.3. Normele aplicabile.....	7
1.4. Calendarul de transpunere și implementare.....	7
1.5. Principii fundamentale	8
1.6. Măsuri legislative și organizatorice pentru transpunerea Directivei.....	9
CAPITOLUL 2. Cadrul legislativ și instituțional din România.....	10
2.1. Contextul național: România și obligația construirii unui sistem EPR pentru textile.....	10
2.2. Cadrul legislativ național relevant pentru deșeuri și EPR	11
2.3. Cadrul de reglementare actual pe deșeuri textile	12
2.4. Bune practici naționale și blocaje legislative	12
2.5. Evaluarea capacității instituționale pentru implementarea EPR textile.....	15
2.6. Lecții învățate din implementarea altor sisteme EPR.....	15
CAPITOLUL 3. Modele EPR pentru textile în Uniunea Europeană	16
3.1. Lecții comparative pentru România	18
CAPITOLUL 4. Piața textilă din România - volume, fluxuri, date statistice	19
4.1. Estimări privind volumul de textile puse pe piață.....	19
4.2. Segmentele pieței textile	20
4.3. Estimări privind deșeurile generate și destinațiile actuale.....	21
4.4. Gradul de incertitudine al datelor și ipotezele utilizate	21
4.5. Date din Planul Național de Gestiune a Deșeurilor (PNGD).....	22
CAPITOLUL 5. Trasabilitate și SIATD - situație actuală și adaptare pentru textile	25
5.1. Analiza trasabilității deșeurilor și raportărilor în SIATD.....	25
5.1.1. Dosarul de trasabilitate - Cadrul European	25
5.1.2. Dosarul de trasabilitate așa cum rezultă din legislația românească.....	28
5.2. Sistemul Informatic de Asigurare a Trasabilității Deșeurilor - SIATD	31
CAPITOLUL 6. Analiza comparativă (SWOT)	34
CAPITOLUL 7. Concluzii finale și recomandări.....	37
BIBLIOGRAFIE ȘI SURSE.....	39

Fotografie din Proiectul Eco Textile

GLOSAR

ADI - Asociație de Dezvoltare Intercomunitară

AFM - Administrația Fondului pentru Mediu

AGEC - Anti-Gaspillage pour une Économie Circulaire

ANMAP - Agenția Națională pentru Mediu și Aarii Protejate

APV - Asociația Planeta Verde

ARETEX - Asociația Română pentru Reutilizare și Reciclare Textile

CE - Comisia Europeană

DEEE - Deșeuri de Echipamente Electrice și Electronice

DG ENV - Directorate-General for Environment

EPR - Extended Producer Responsibility (Răspunderea Extinsă a Producătorului)

GNM - Garda Națională de Mediu

INS - Institutul Național de Statistică

INCDP - Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Textile și Pielărie

HG - Hotărâre de Guvern

HS - Harmonized System

NC - Nomenclatura Combinată

OIREP - Organizație care Implementează Răspunderea Extinsă a Producătorilor

ONG - Organizație Non-Guvernamentală

OUG - Ordonanță de Urgență a Guvernului

PAEC - Planul de Acțiune pentru Economia Circulară

PNGD - Planul Național de Gestionare a Deșeurilor

SIATD - Sistemul Informatic de Asigurare a Trasabilității Deșeurilor

SIM - Sistemul Integrat de Mediu

UAT - Unitate Administrativ-Teritorială

UE - Uniunea Europeană

Fast Fashion - model de afaceri în industria modei caracterizat prin producție rapidă, volume mari și prețuri reduse, care generează cicluri scurte de utilizare și volume ridicate de deșeuri textil

REZUMAT

Fotografie din Proiectul EcoTextile

Asociația Planeta Verde, în parteneriat cu **FEPPRA**, prezintă studiul privind **răspunderea extinsă a producătorului (EPR) pentru textile** la nivelul Uniunii Europene și național (România). Lucrarea reprezintă o resursă actualizată, elaborată pe baza rezultatelor cercetării proprii și a experienței practice acumulate prin proiectul pilot „**Eco-Textile**”, care a atins un an de implementare în 2026.

Acest demers își propune să ofere o **perspectivă sintetică și aplicată** asupra modului în care politicile europene de economie circulară se reflectă în sistemele de gestionare a deșeurilor.

La nivel european, răspunderea extinsă a producătorului a fost implementată în diverse sectoare, cum ar fi ambalajele, echipamentele electrice și electronice, bateriile și deșeurile de vehicule. Introducerea EPR pentru textile se înscrie în această tendință.

Studiul se bazează pe analiza legislativă europeană și națională, evaluarea bunelor practici în statele membre UE, centralizarea datelor statistice privind fluxurile textile, analiza trasabilității fluxurilor și identificarea scenariilor pentru implementarea unui sistem de EPR în România. Analiza combină perspective teoretice și date practice, oferind atât o viziune descriptivă, cât și evaluări comparative.

Documentul este structurat pe capitole care acoperă analiza legislativă europeană și națională, compararea modelelor de EPR și identificarea celor mai potrivite opțiuni pentru România, centralizarea datelor de piață și estimarea volumelor de textile puse pe piață și generate ca deșeurii, analiza trasabilității ca instrument necesar pentru funcționarea sistemului EPR, precum și propunerea unor soluții organizaționale pentru implementarea EPR la nivel național.

Documentul de față nu este exhaustiv, ci are rolul de **instrument de orientare** pentru actorii interesați - autorități, producători, organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorului, operatori economici și factori de decizie - în vederea unei implementări coerente și sustenabile a principiului răspunderii extinse a producătorului în domeniul textilelor.

METODOLOGIA

Studiul a fost elaborat prin combinarea a patru abordări metodologice complementare, care asigură atât rigoarea academică, cât și relevanța practică a concluziilor:

Analiza legislativă comparată - au fost analizate sistematic actele normative europene și naționale relevante, cu accent pe Directiva (UE) 2025/1892 de modificare a Directivei-cadru privind deșeurile (2008/98/CE), legislația națională românească în domeniul deșeurilor și EPR, precum și actele de transpunere națională din statele membre selectate pentru studiul de caz.

Studii de caz comparative - au fost analizate în profunzime sistemele EPR textile din **Franța** (Refashion - primul sistem din lume, activ din 2008), **Olanda** (model concurențial, trei OIREP active), **Belgia** (Retexbel - sistem în construcție, relevant pentru corelația cu România).

Centralizare și analiză date statistice - au fost utilizate date din surse oficiale precum Eurostat, Agenția Europeană de Mediu (EEA), World Bank WITS/COMTRADE, ANMAP, ARETEX, Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Textile și Pielărie (INCOTEX).

Date din proiecte pilot și cercetare de teren - studiul valorifică datele colectate în cadrul proiectului „**Eco-Textile**”, implementat de Asociația Planeta Verde în parteneriat cu FEPPRA, inclusiv date privind volumele colectate, costurile logistice și comportamentul consumatorilor

CAPITOLUL 1.

Introducere - Contextul global și european al deșeurilor textile

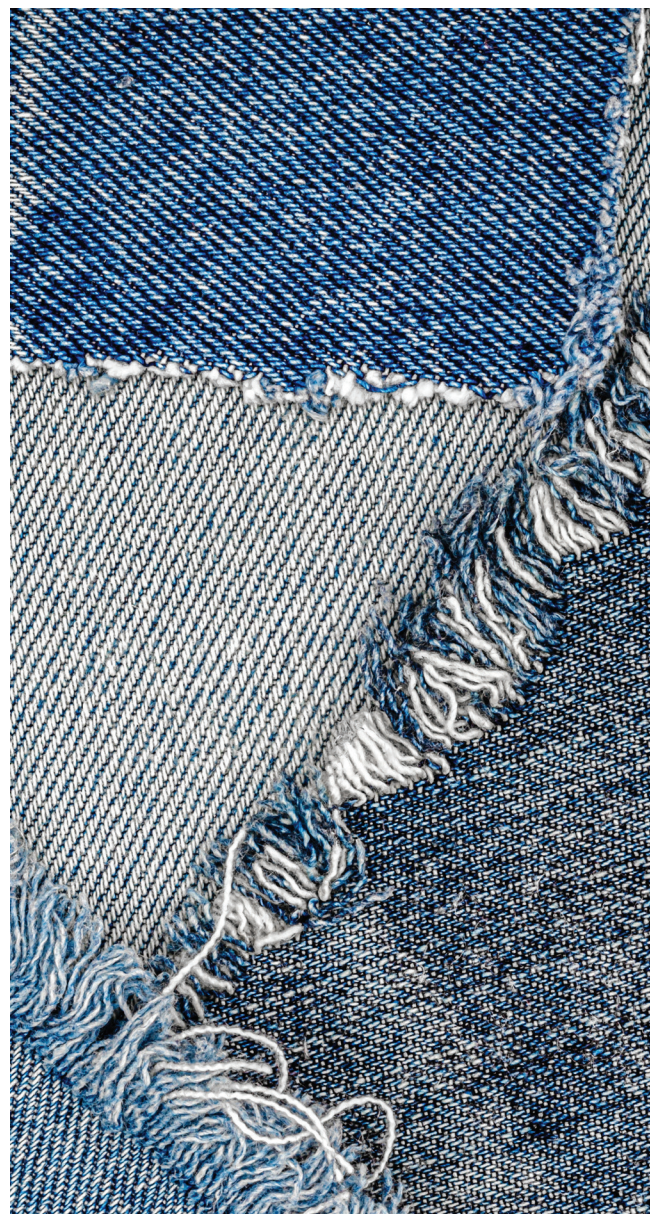
1.1. CONTEXTUL GLOBAL ȘI EUROPEAN: DE CE TEXTILELE CONTEAZĂ ACUM?

Industria textilă reprezintă astăzi unul dintre cele mai mari sectoare industriale la nivel mondial și unul dintre cei mai importanți vectori de presiune asupra mediului înconjurător. La nivel global, producția de textile a crescut exponențial în ultimele trei decenii, alimentată de expansiunea modelelor de afaceri de tip fast fashion și ultra-fast fashion, care au redus dramatic ciclul de viață al produselor textile și au normalizat supraconsumul. Consecințele acestei dinamici sunt vizibile atât în amprenta de carbon a sectorului, cât și în volumele tot mai mari de deșeurile textile generate la nivel mondial.

La nivelul Uniunii Europene, datele recente confirmă amploarea provocării. Conform Agenției Europene de Mediu (EEA), doar în anul 2022 statele membre au generat aproximativ **6,94 milioane de tone de deșeurile textile**, echivalentul a circa **16 kg per locuitor anual**¹. Alte estimări ale Comisiei Europene situează volumul total al textilelor generate ca deșeurile la nivel european la aproximativ **12,6 milioane de tone anual**², dintre care circa 5,2 milioane de tone provin exclusiv din îmbrăcăminte și încălțăminte.

În ciuda acestor volume, rata medie de colectare separată a deșeurilor textile în Uniunea Europeană se situează, în 2022, **sub 15%** din totalul textilelor generate, ceea ce semnifică faptul că cea mai mare parte a acestor materiale valoroase ajunge să fie incinerată sau depozitată, în loc să fie recuperată și reintrodusă în circuitul economic.³

Răspunsul instituțional european la această provocare a luat forma unui set coerent de instrumente legislative și de politici publice, articulate în jurul conceptului de **economie circulară**. Adoptarea Directivei (UE) 2025/1892 a Parlamentului European și a Consiliului, care modifică Directiva-cadru privind deșeurile (2008/98/CE), marchează un moment de inflexiune: pentru prima dată, statele membre sunt obligate să instituie **scheme de Răspundere Extinsă a Producătorului (EPR)** specifice pentru textile, cu un termen de transpunere stabilit la **17 iunie 2027** și un calendar de implementare operațional până în 2028.

1. Agenția Europeană de Mediu (AEM), Circularitarea lanțului valoric al textilelor din UE în cifre, 2025. Disponibil la: <https://www.eea.europa.eu/en/analysis/publications/circularity-of-the-eu-textiles-value-chain-in-numbers>. Cifra de 12,6 milioane de tone reprezintă o estimare a Comisiei Europene pentru anul 2019, citată în informarea tehnică a AEM.

2. Comisia Europeană, EU Strategy for Sustainable and Circular Textiles [Strategia UE pentru textile durabile și circulare], COM(2022) 141 final; citat și în Agerpres, 8 ianuarie 2026. Disponibil la: <https://www.eea.europa.eu/en/analysis/publications/circularity-of-the-eu-textiles-value-chain-in-numbers>

3. AEM (2025), op. cit

1.2. LEGISLAȚIE EUROPEANĂ ÎN DOMENIUL DEȘEURILOR DE TEXTILE

Până în 2018, Directiva 2008/98/CE privind deșeurile, cunoscută ca Directiva Cadru, nu obliga statele membre la adoptarea unor măsuri speciale în ceea ce privește deșeurile provenite din textile și încălțăminte. În 2018, prin adoptarea Directivei 2018/851, care a modificat Directiva-cadru privind deșeurile și a intrat în vigoare la 5 iulie 2018, a fost introdusă obligația statelor membre de a organiza **colectarea separată a textilelor până cel târziu la 1 ianuarie 2025. Această măsură s-a dovedit ulterior ca fiind insuficientă în raport de obiectivele UE.**

Ulterior, ca urmare a Pactului verde european, prezentat în Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019, a noului Plan de acțiune privind economia circulară pentru o Europă mai curată și mai competitivă, prezentat în Comunicarea Comisiei din 11 martie 2020 și mai ales a Strategiei pentru textilele sustenabile și circulare, publicată la 30 martie 2022, s-a concluzionat că sunt necesare schimbări substanțiale în modul în care produsele textile sunt proiectate, fabricate, utilizate și gestionate la finalul ciclului de viață. Obiectivul acestor politici este **treccrea de la modelul liniar, în care produsele sunt produse, utilizate și eliminate, la un model circular** al economiei textile.

În acest context, s-a stabilit că se impune adoptarea la nivelul Uniunii a unor norme armonizate privind răspunderea extinsă a producătorilor pentru textile. Aceste norme includ modularea ecologică a taxelor, cu scopul de a încuraja proiectarea ecologică și durabilă a produselor, precum și dezvoltarea unei economii bazate pe colectare, sortare, reutilizare, pregătire pentru reutilizare, precum și reciclare a produselor textile.

Totodată, mecanismul urmărește crearea de stimulente pentru producători astfel încât aceștia să proiecteze produsele într-un mod care să respecte principiile circularității.

Având în vedere aceste evoluții, precum și faptul că actualul mod de gestionare a deșeurilor textile este inefficient din punctul de vedere al resurselor, **nu respectă** ierarhia deșeurilor și provoacă impact asupra mediului atât în Uniunea Europeană, cât și în țările terțe, inclusiv prin emisiile de gaze cu efect de seră generate de incinerare și depozitare, **s-a luat decizia instituirii unui regim special în ceea ce privește prevenirea și gestionarea deșeurilor din textile și încălțăminte, sens în care a fost aprobată Directiva 2025/1892 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile** (denumită în continuare „Directiva privind textilele”)

După intrarea în vigoare a Directivei 2025/1892 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile, statele membre ale Uniunii Europene au termen până la **17 iunie 2027** pentru transpunerea directivei. Aceasta presupune adoptarea unor norme prin care să fie instituit, la nivelul fiecărui stat membru, un regim specific pentru:

**prevenirea generării
deșeurilor textile;**

**gestionarea
deșeurilor textile.**

În esență, potrivit scopului directivei privind textilele, **principiul prevenirii generării** deșeurilor obligă statele membre să adopte măsuri legislative, inclusiv prin instituirea unor taxe modulate ecologic, care să determine producătorii să proiecteze produse textile astfel încât îmbrăcămintea și încălțăminte să poată fi folosită de consumator pentru perioade mai lungi, să fie reciclabilă, fabricată din fibre reciclate și să nu conțină substanțe periculoase.

În același timp, regimul special de gestionare a deșeurilor din textile presupune respectarea **principiului ierarhiei deșeurilor**. Potrivit acestui principiu, tratarea deșeurilor trebuie realizată într-o ordine de priorități clar stabilită: reutilizare, reparare, recondiționare și refabricare, reciclare, valorificare energetică și, în final, ca ultimă soluție eliminarea controlată.

Anterior adoptării Directivei privind textilele, la nivelul statelor membre deșeurile din textilele erau gestionate diferit, fiecare stat adoptând și implementând modele care să corespundă propriilor politici ori sisteme naționale de gestionare a deșeurilor. Unele state au introdus deja sisteme de răspundere extinsă a producătorului (EPR) pentru textile (în linie cu **art. 22a alin. (10)** din Directiva privind textilele).

1.3. NORMELE APLICABILE

Prin intrarea în vigoare a Directivei privind textilele, statele membre trebuie să aibă în vedere șase norme principale în procesul de elaborare și adoptare a legislației de transpunere:

- ✓ **Art. 8 - Răspunderea extinsă a producătorilor (EPR);**
- ✓ **Art.8a - Cerințele minime generale privind schemele de EPR;**
- ✓ **Art. 22a - Schema de EPR;**
- ✓ **Art.22b - Registrul producătorilor;**
- ✓ **Art. 22c - OIREP-urile;**
- ✓ **Art.22d - Gestionarea deșeurilor textile.**

Fotografie din Proiectul EcoTextile

1.4. CALENDARUL DE TRANSPUNERE ȘI IMPLEMENTARE

Directiva (UE) 2025/1892 prevede următorul calendar de transpunere și implementare:

- **16 octombrie 2025** - intrarea în vigoare a Directivei;
- **16 octombrie 2025** - data de la care, pentru produsele puse pe piață, se datorează acoperirea costurilor de către producători dacă, la data respectivă, statul are deja implementată și funcțională o schemă de **EPR, art. 22a alin.(10)**. **Nu e cazul României**, deoarece nu avem încă implementată o schema de EPR.
- **Până la data de 1 ianuarie 2026** și, ulterior, o dată la cinci ani, statele membre efectuează o anchetă privind compoziția deșeurilor municipale mixte colectate pentru a determina ponderea produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte care au statutul de deșeu din acestea, după caz, în conformitate cu anexa IVc, **art.22d alin.(6)**;
- **17 aprilie 2027** - Comisia trebuie să **adopte** acte de punere în aplicare a formatului anonimizat pentru înregistrarea producătorilor, **art. 22b alin.(10)**;
- **17 iunie 2027** - data limită de **transpunere** prin acte normative a Directivei textilelor, **art.2** Transpunerea;
- **16 aprilie 2028** data limită până la care Registrul producătorilor și sistemului de raportare trebuie să fie funcționale pentru a se putea aplica **pct.7)**;
- **17 aprilie 2028** - data limită de la care produsele puse pe piață de către producător trebuie raportate și pentru care urmează a fi plătită o contribuție financiară, ca urmare a instituirii unei scheme de **EPR** după data de **16 octombrie 2025, art.22a alin.(11) lit. b)**;
- **17 aprilie 2028** - data limită pentru **implementarea** sistemului de **EPR**, practic el trebuie să fie funcțional, **art.22a alin.(11)**.

Mai jos este o sinteză a principalelor etape de transpunere a Directivei de către România:

16 octombrie 2025	1 ianuarie 2026	17 aprilie 2027	17 iunie 2027	16 aprilie 2028	17 aprilie 2028
<ul style="list-style-type: none"> • Intrarea în vigoare a Directivei privind textilele 	<ul style="list-style-type: none"> • Anchete ale autorităților naționale privind compoziția deșeurilor municipale mixte 	<ul style="list-style-type: none"> • Punerea în aplicare a formatului pentru înregistrarea producătorilor 	<ul style="list-style-type: none"> • Transpunerea Directivei în legislația națională 	<ul style="list-style-type: none"> • Registru producătorilor și sistem de raportare funcționale 	<ul style="list-style-type: none"> • Implementarea răspunderii extinse a producătorului • Raportare obligatorie și plata unei contribuții financiare

● implementare
● deadline

1.5. PRINCIPII FUNDAMENTALE

Directiva (UE) 2025/1892 introduce un cadru european unitar pentru gestionarea deșeurilor textile, bazat pe principiile economiei circulare, ierarhiei deșeurilor și răspunderii extinse a producătorului.

Textilele devin un flux prioritar de deșeuri, iar producătorii sunt obligați să finanțeze colectarea, sortarea, reutilizarea, reciclarea și tratarea produselor puse pe piață, inclusiv a celor nevândute.

În ceea ce privește finanțarea, potrivit **art.22a alin. (9)** statele membre **pot** decide ca producătorii să acopere total sau parțial inclusiv costurile pentru gestionarea deșeurilor din textile ce ajung în deșeurile municipale mixte.

Principalele direcții strategice prevăzute de Directiva privind deșeurile sunt:

Prevenirea generării deșeurilor textile prin ecodesign și consum responsabil;

Reutilizarea și pregătirea pentru reutilizare, ca soluție prioritară;

Reciclarea materialelor textile, inclusiv fibre-la-fibre;

Aplicarea principiului „poluatorul plătește” și ecomodularea contribuțiilor producătorilor în funcție de respectarea, în principal, a unor cerințe legate de ecodesign;

Crearea unui sistem de trasabilitate și raportare publică a performanței de mediu.

Fotografie din Proiectul EcoTextile

Referitor la ecomodulare, ReFashion, organizația ce implementează sistemul EPR în Franța, a propus un ghid⁴ pentru implementarea unui sistem de bonusuri și penalizări în funcție de ecodesignul produselor textile, care include:

Bonus pentru durabilitatea produselor,

Bonus pentru obținerea anumitor certificări de mediu,

Bonus pentru utilizarea materiilor prime reciclate,

Penalizare pentru lipsa reciclabilității produselor textile și de încălțăminte.

4. ReFashion, Eco-modulations Guide, 2025. Disponibil la: <https://pro-refashion-fr.mediaactive-network.net/en/2025-eco-modulations>

1.6. MĂSURI LEGISLATIVE ȘI ORGANIZATORICE PENTRU TRANSPUNEREA DIRECTIVEI

Pentru implementarea completă a Directivei (UE) 2025/1892 privind textilele, statele membre trebuie să adopte până la **17 iunie 2027** un set coerent de măsuri legislative, instituționale și tehnice, iar până la data de **17 aprilie 2028** sistemul trebuie să fie efectiv funcțional.

Principalele măsuri ce trebuie să facă obiectul reglementărilor de transpunere sunt:

1. Instituirea cadrului juridic național pentru **răspunderea extinsă a producătorului** pentru textile, produsele asociate textilelor și încălțăminte (**Anexa IVc**);
2. Crearea Registrului național al producătorilor și obligația de înregistrare înainte de punerea pe piață;
3. Obligația producătorilor nerezidenți de a desemna un reprezentant autorizat pentru implementarea **EPR**;
4. Afilierea obligatorie a producătorilor la organizații de implementare a răspunderii extinse - **OIREP**;
5. Autorizarea și supravegherea **OIREP** de către autoritățile competente, cu audit anual independent;
6. Introducerea **contribuțiilor financiare eco-modulate** în funcție de durabilitate, reciclabilitate și conținut reciclat;
7. Implementarea unui **sistem național de colectare separată a textilelor**, accesibil populației și gestionat în parteneriat cu autoritățile locale, economia socială și comerțanții;
8. Crearea unui **sistem digital de trasabilitate și raportare a fluxurilor textile** prin platforme electronice;
9. Realizarea de sondaje compoziționale ale deșeurilor municipale pentru **determinarea proporției textilelor**;
10. Obligații pentru **platformele de comerț online** și furnizorii de servicii de a verifica înregistrarea producătorilor și suspendarea vânzărilor în caz de neconformitate;
11. **Campanii de informare a consumatorilor** privind colectarea separată și reutilizarea textilelor.

România va trebui să instituie măsuri legislative prin care să fie publicată, pentru predictibilitate, lista produselor pentru care sunt aplicabile prevederile legale și să condiționeze punerea pe piață a produselor respective de înregistrarea într-un registru, anume organizat, a producătorului sau a reprezentantului său desemnat precum și declararea

produselor ce urmează a fi puse pentru prima dată pe piață.

Comisia trebuie să adopte până cel târziu la **17 aprilie 2027** să adopte acte de punere în aplicare a formatului anonimizat pentru înregistrarea producătorilor, **art.22b alin.(10)**.

Dacă în ceea ce privește punerea pe piață a produselor prevăzute în **Anexa IVc** este obligatorie instituirea și respectarea unei scheme a răspunderii extinse a producătorilor, directiva lasă la latitudinea statelor instituirea sau nu a unei scheme asemănătoare pentru **saltele**. România poate decide, prin legislația națională, dacă include sau nu și saltelele în acest regim special.

Tot în vederea asigurării trasabilității și pentru verificarea îndeplinirii cerințelor de respectare a răspunderii extinse a producătorilor, legislația ce urmează a transpune directiva va trebui să prevadă obligații în sarcina furnizorilor de platforme online prin care se încheie contracte de vânzare la distanță cu consumatorii finali. În esență, acești furnizori trebuie să solicite vânzătorului dovezile înregistrării sale în registrul național al țării unde produsele urmează a fi puse pe piață precum și o declarație că se angajează să furnizeze numai produse de la operatori afiliați la un **OIREP**, ceea ce înseamnă și asigurarea contribuției financiare, sau desemnarea unui reprezentant stabilit pe teritoriul României **art.22a alin. (3) și alin. (4)**.

Furnizorii de astfel de servicii către producători trebuie să se asigure că informațiile comunicate de către producători sunt corecte și complete și, în caz contrar, să le ceară să completeze ori rectificarea lor sub sancțiunea suspendării produselor respective, **art.22a alin.(16)**.

Funcționarea unui **OIREP** este condiționată de autorizarea lui de către statul membru în baza unor criterii obiective referitoare la **expertiza** în domeniu, dar și capacitatea de a **asigura sumele** necesare funcționării sale și îndeplinirii misiunii sociale, **art. 22c alin.(2), alin.(3) și alin.(5)**.

Activitățile ce urmează a fi finanțate din contribuția producătorilor sunt prevăzute în mod expres în directivă, **art.22a alin.(8)** și vor trebui preluate în legislația națională. În esență este vorba de:

- ✓ asigurarea serviciilor de gestionare a deșeurilor textile;
- ✓ efectuarea unor anchete privind compoziția deșeurilor municipale mixte;
- ✓ derularea unor campanii publice de conștientizare a populației;
- ✓ colectarea și raportarea unor date și informații către autoritatea competentă;
- ✓ stimularea proiectării ecologice;
- ✓ dezvoltarea sistemului de gestionare a deșeurilor conform principiului ierarhie deșeurilor, **art.22a alin.(8)**.

CAPITOLUL 2.

Cadrul legislativ și instituțional din România

2.1. CONTEXTUL NAȚIONAL: ROMÂNIA ȘI OBLIGAȚIA CONSTRUIRII UNUI SISTEM EPR PENTRU TEXTILE

România se află astăzi la o răscruce. Pe de o parte, dispune de o tradiție industrială în sectorul textil și de lohn, de o piață internă activă în ceea ce privește importul și consumul de textile, precum și de o capacitate instituțională deja construită în domeniul EPR pentru alte fluxuri (ambalaje, DEEE, baterii).

În același timp, estimările disponibile indică faptul că România generează anual aproximativ **160.000 de tone de deșeurile textile**, dintre care **doar 6-10% sunt reciclate** în prezent.

Pe de altă parte, România se confruntă cu **unele dintre cele mai scăzute rate de reciclare din Uniunea Europeană** pentru deșeurile textile, cu o infrastructură de colectare separată insuficientă și cu absența

unui cadru legislativ specific pentru EPR pentru textile.

Între 75 și 80% din deșeurile textile ajung amestecate în fluxul de deșeuri municipale, iar fenomenele de depozitare ilegală, ardere necontrolată sunt semnificative. În 2023, Poliția de Frontieră Română a oprit peste **6.000 de tone de deșeuri textile** la frontieră, importate ilegal sub masca bunurilor second-hand⁷.

În acest context, **termenul de transpunere a Directivei (UE) 2025/1892, respectiv 17 iunie 2027, nu lasă loc de amânare sau întârziere**, fiind necesară pregătirea cadrului legislativ, instituțional și operațional pentru implementarea unui sistem funcțional de răspundere extinsă a producătorului pentru textile.

5. Joint Research Centre (JRC) - Comisia Europeană, studiu privind compoziția deșeurilor textile în Italia, Cehia și România, 2024; date furnizate de ARETEX și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Textile și Pielărie (INCDP)

6. Green Forum, Romania Reuses and Recycles up to 10% of Textile Waste, 7 iunie 2024. Disponibil la: <https://www.green-forum.eu/environment/20240607/romania-reuses-and-recycles-up-to-10-of-textile-waste-1165>

7. Poliția de Frontieră Română, Evaluarea activităților desfășurate de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în anul 2023 (Bilanț anual). Disponibil la: www.politiadefrontiera.ro. Datele se referă la mărfuri deșeuri (textile, metale, plastic) oprite la intrarea în țară.

2.2. CADRUL LEGISLATIV NAȚIONAL RELEVANT PENTRU DEȘEURI ȘI EPR

Legislația românească privind gestionarea deșeurilor și EPR a evoluat semnificativ în ultimele două decenii, fiind armonizată treptat cu cerințele europene.

Actele normative enumerate mai jos definesc cadrul juridic pentru organizarea sistemelor de colectare, trasabilitatea fluxurilor de deșeuri, raportarea cantităților și obligațiile producătorilor.

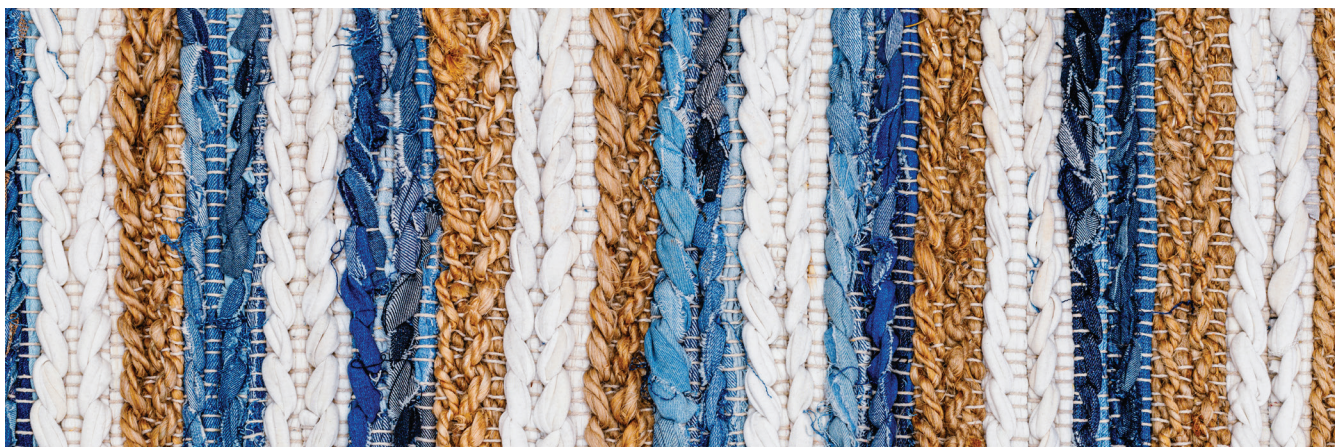
În special, Legea 249/2015 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje și OUG 92/2021 privind regimul deșeurilor servesc ca modele

pentru implementarea EPR pentru textile, în timp ce ordinele emise de autoritățile competente și hotărârile de guvern stabilesc, de asemenea, mecanismele de control, autorizare și raportare aplicabile operatorilor implicați în gestionarea deșeurilor.

Această bază legislativă este esențială pentru identificarea bunelor practici, a blocajelor existente și a lecțiilor aplicabile în procesul de implementare a unui sistem EPR pentru textile. Principalele acte normative relevante sunt sintetizate în tabelul de mai jos:

Legislație principală privind protecția mediului și gestionarea deșeurilor

Act normativ	Domeniu / Conținut relevant
1. OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului	Cadru general de protecție a mediului, principii de prevenire și gestionare a deșeurilor.
2. OUG nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu	Reglementează contribuțiile și taxele datorate de operatori pentru protecția mediului.
3. Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor	Definește conceptele de colectare, reutilizare, reciclare, valorificare și eliminare; introduce obligații pentru producători și importatori.
4. Legea nr. 249/2015 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje	EPR pentru ambalaje: raportare, ținte de colectare, obligații pentru OIREP.
5. OUG 92/2021 privind regimul deșeurilor	Actualizează regimul deșeurilor și armonizează legislația cu cerințele UE, inclusiv pentru textile.
6. Legea nr. 101/2006 a serviciului de salubritate a localităților	Prevede obligativitatea colectării separate a textilelor începând cu 01.01.2025
7. Planul Național de Gestionare a Deșeurilor	PNGD 2026-2035 (proiect)

2.3. CADRUL DE REGLEMENTARE ACTUAL PE DEȘEURI TEXTILE

În legislația națională, singurele prevederi referitoare la deșeurile provenite din textile sunt cele din art. 17 al OUG 92/2021 privind regimul juridic al deșeurilor, precum și cele din art.2 alin. (5) lit. d) din Legea nr. 101/2006 a serviciului de salubritate a localităților. Acestea fac referire exclusiv la data limită de la care urmează să aibă loc colectarea separată a deșeurilor textile.

În acest context, trebuie avute în vedere următoarele aspecte:

- referirea la textile vizează exclusiv colectarea lor separată începând cu data de 01.01.2025;
- cerința colectării separate nu este corelată cu alte prevederi ale Legii nr. 101/2006 a serviciului de salubritate a localităților care stabilește care sunt fracțiile ce fac obiectului colectării separate respectiv hârtie, metal, plastic și sticlă. Sistemul de colectare separată este format din „stații de transfer și stații de sortare, după caz, împreună cu puncte de colectare /

sisteme de colectare individuală din „poartă în poartă”, centre de colectare prin aport voluntar și insule ecologice digitalizate, dotate cu recipiente/containere dedicate pentru colectarea separată” (art.2 alin.(5) lit.a)

c) colectarea reprezintă doar una dintre etapele de gestionare a deșeurilor.

Niciuna dintre aceste legi nu conține prevederi referitoare la condițiile de gestionare a deșeurilor textile, a surselor de finanțare și, cu atât mai puțin, despre principiul ierarhie deșeurilor, despre răspunderea extinsă a producătorului ori despre aplicarea principiului „poluatorul plătește”.

Mai mult, în materie de salubritate, principiul este „beneficiarul plătește” (art. 1 alin.(4) lit. k) din Legea nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice.

În concluzie, doar transpunerea Directivei 1892/2025 poate asigura cadrul legal necesar pentru prevenirea și gestionarea deșeurilor textile.

În același timp, draftul de **Plan Național de Gestionare a Deșeurilor pentru perioada 2026 - 2035**, aflat în proces de consultare pentru finalizare, propune:

- ✓ **Ținte clare de colectare** (rate de capturare) a deșeurilor de textile la nivel național pentru 2026, defalcate pe urban/rural, cu creștere graduală pentru atingerea unei ținte generale de 50% până în 2035 ;
- ✓ **Asigurarea de capacități de reciclare** a deșeurilor de textile colectate separat, prin implicarea investitorilor privați, cu finanțare europeană sau alte surse;
- ✓ **Implementarea răspunderii extinse a producătorilor** pentru deșeurile textile prin elaborarea cadrului normativ necesar în 2026.

2.4. BUNE PRACTICI NAȚIONALE ȘI BLOCAJE LEGISLATIVE

În România, sistemul de răspundere extinsă a producătorului pentru ambalaje a fost implementat încă din 2007-2008, ca urmare a transunerii Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, ulterior armonizată cu Directiva 2008/98/CE privind deșeurile. Experiența acumulată oferă o serie de bune practici și lecții pentru extinderea EPR la textile.

A. Bune practici identificate:

Colectarea separată la nivel național

- Sistemul de containere pentru reciclare în orașe și localități, operat de colectori autorizați, permite centralizarea fluxurilor și atingerea unor ținte clare de colectare.⁸

Organizații românești care implementează EPR (OIREP)

- Prezența mai multor OIREP-uri la nivel național, precum ECOTIC, RECOLAMP care gestionează obligațiile producătorilor în mod centralizat, finanțând servicii de colectare, transport și raportare.
- Modelele centralizate permit o standardizare a datelor și un control mai eficient al conformității.⁹

Campanii de conștientizare și educare

- Programele de informare a populației au crescut gradul de colectare selectivă, demonstrând importanța comunicării eficiente între autorități, OIREP și cetățeni.

8. Autoritatea Națională pentru Protecția Mediului, Raport de monitorizare EPR ambalaje, 2024, pag. 12.

9. Fundația pentru Reciclare, Analiză EPR România, 2023, pag. 18-20

B. Blocaje legislative și de implementare:

Fragmentarea responsabilităților instituționale

- Lipsa unei coordonări coerente între autoritățile centrale și locale afectează uniformitatea aplicării legislației și calitatea raportării datelor (ex. unele județe raportează date incomplete sau tardiv).

Necesitatea ajustării cadrului legislativ pentru noi fluxuri - lipsa unui cadru specific pentru textile

- Deși OUG 92/2021 menționează fluxul de textile, nu există încă reguli clare privind gestionarea acestui flux. Pentru textile, lipsesc încă definiții clare, coduri specifice de deșeuri și obligații de raportare dedicate, ceea ce poate întârzia implementarea EPR.

Probleme de trasabilitate, raportare și control

- Raportarea datelor se face adesea în sisteme diferite (de exemplu SIATD și sistemele Fondului pentru Mediu), ceea ce generează duplicări administrative și dificultăți în obținerea unor statistici consolidate.

Lipsa digitalizării integrale a trasabilității

- În multe cazuri, raportarea fluxurilor de deșeuri se realizează încă pe suport hârtie sau în sisteme informatice neintegrate.

Lipsa unor standarde pentru clasificarea deșeurilor textile

- Absența unor coduri NC dedicate pentru textilele uzate în sistemele de raportare poate conduce la sub-raportare sau clasificare incorectă a deșeurilor.

Exemplele de mai sus sunt sintetizate în tabelul de mai jos:

Tip	Exemplu concret	Observații / Impact
Bună practică - infrastructură și organizare	Sistemul centralizat pentru colectarea ambalajelor administrat de OIREP-uri, cu obligații clare de raportare și ținte de colectare (Legea 249/2015)	Asigură trasabilitate și raportare standardizată; permite monitorizarea progresului la nivel național.
Bună practică - campanii de conștientizare	Campaniile "Reciclează Responsabil" desfășurate de FEPR în școli și comunități	Crește gradul de colectare selectivă și implicarea publicului; facilitează atingerea țintelor de reciclare.
Blocaj legislativ - lipsa reglementărilor pentru textile	Deși OUG 92/2021 menționează textilele, nu există încă reguli clare privind EPR sau trasabilitate dedicată acestui flux	Întârzie implementarea unui sistem coerent de colectare și reciclare; crește riscul de pierdere a materialelor reciclabile.
Blocaj legislativ - fragmentare legislativă nearmonizată și raportare duplicată	Discrepanțe între OUG 195/2005, Legea 211/2011 și ordinele ANMAP privind raportarea și Fondul pentru mediu; lipsa unui sistem centralizat de raportare către autorități	Operatorii trebuie să introducă aceleași informații în formate diferite, în mai multe sisteme, ceea ce crește riscul de erori, duplicare și birocrație, și face dificilă obținerea unor date corecte și centralizate pentru monitorizarea fluxurilor de deșeuri.
Bună practică - digitalizare și raportare electronică	Ordinul 572/2019 pentru depunerea declarațiilor la Fondul pentru mediu prin mijloace electronice	Reduce erorile și timpul de procesare; permite monitorizarea mai rapidă a fluxurilor de deșeuri.
Blocaj legislativ - lipsa trasabilității digitale	În prezent, raportarea fluxurilor de deșeuri se face în mare parte pe suport hârtie, fără integrare digitală centralizată	Crește riscul de erori, pierderi de date și întâzieri în procesarea informațiilor; îngreunează monitorizarea și controlul eficient al fluxurilor de deșeuri și afectează implementarea unui sistem coerent de EPR.
Blocaj legislativ - lipsa unor standarde pentru reciclatori	Nu există coduri NC specifice pentru textilele uzate în sistemul SIATD	Risc de sub-raportare sau clasificare greșită a deșeurilor textile; afectează acuratețea datelor statistice.
Bună practică - pilot textile	Proiectul „Eco-Textile” (2025-2026), derulat de Planeta Verde și FEPR	Testează colectarea selectivă, parteneriate cu retailerii și ONG-uri; oferă lecții valoroase pentru viitoarea EPR națională.

Inițiativă pilot relevantă

Un exemplu relevant îl reprezintă proiectul „Eco-Textile” (2025-2026), derulat de **Planeta Verde în parteneriat cu FEPR**A, care testează modele de colectare selectivă, parteneriate cu retaileri și organizații non-guvernamentale.

EcoTextile reprezintă primul demers integrat din România care conectează colectarea textilelor uzate, sortarea, upcycling-ul și educația consumatorilor într-un singur lanț operațional.

Prin Eco-Textile, APV a acumulat experiență practică în mobilizarea actorilor din sectorul textil, în comunicarea cu publicul larg și în gestionarea fluxurilor de deșeurilor textile la nivel de comunitate – experiență care fundamentează și orientează analiza.

EcoTextile | Primul an de impact

Asociația Planeta Verde x FEPR A x EVE Fashion | 2025-2026

20+t
textile
colectate & sortate

5
școli
implicate

11
puncte
de colectare

1
mențiune
europeană EEB

ACTIVITĂȚI CHEIE

- ✓ Ateliere de educație circulară în 4 școli din Buftea; 3 școli premiate pentru cantitatea colectată
- ✓ Targ de Economie Circulară la Liceul Stirbey - produse din materiale recuperate
- ✓ Containere de colectare în Mogosoia, Corbeanca, Chitila și Oregon Park București
- ✓ Colaborare cu studenți UNArte: textile recuperate transformate în piese de design sustenabil
- ✓ Acțiune 1 Decembrie cu EVE Fashion - ii românești deteriorate upcycled în piese vestimentare unice
- ✓ Activități interne de colectare de Ziua Internațională a Textilelor Circulare
- ✓ Feedback din comunitate prin coduri QR pe containere - analiza comportament și intenție de reciclare

VALORIFICAREA CELOR 20 DE TONE

40%
Reutilizare
directă

25%
Reparare &
upcycling

15%
Downcycling

20%
Recuperare
energetică

CE SPUNE COMUNITATEA

55% dintre respondenți sunt interesați de economia circulară

70% ar participa la programe pilot de colectare

Principala barieră: lipsa punctelor de colectare accesibile și a campaniilor de informare

VIZIBILITATE EUROPEANĂ

EcoTextile a fost menționat de New Leaf (EEB) în cadrul European Week for Waste Reduction ca exemplu de soluție concretă din România pentru colectare, reutilizare și reciclare de textile.

Rezultatele acestui proiect pilot pot oferi lecții valoroase pentru dezvoltarea unui sistem național de EPR pentru textile.

2.5. EVALUAREA CAPACITĂȚII INSTITUȚIONALE PENTRU IMPLEMENTAREA EPR TEXTILE

Capacitatea instituțională din România pentru gestionarea sistemelor de răspundere extinsă a producătorului poate fi caracterizată ca fiind mixtă. Pe de o parte, există experiență relevantă în administrarea unor fluxuri precum ambalajele, echipamentele electrice și electronice sau bateriile. Pe de altă parte, infrastructura și procedurile specifice necesare pentru gestionarea deșeurilor textile sunt încă insuficient dezvoltate.

Din punct de vedere instituțional, autoritatea de reglementare principală este **Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor**, care stabilește cadrul legislativ și politicile publice în domeniul gestionării deșeurilor și supraveghează respectarea obligațiilor producătorilor.

În plan operațional, instituții precum **Administrația Fondului pentru Mediu (AFM)** și **Agenția Națională pentru Mediu și Arii Protejate (ANMAP)** au roluri în monitorizarea raportării și a conformității sistemelor EPR.

Din punct de vedere tehnic, România dispune deja de instrumente digitale relevante pentru monitorizarea fluxurilor de deșeuri. **Sistemul Informatic de Asigurare a Trasabilității Deșeurilor (SIATD)** permite raportarea și monitorizarea fluxurilor pentru anumite categorii de deșeuri, în special pentru ambalaje. Cu toate acestea, sistemul necesită adaptări pentru a include categoriile de produse textile, codurile specifice de deșeuri și mecanismele de trasabilitate necesare pentru monitorizarea completă a fluxurilor de textile.

În concluzie, capacitatea instituțională existentă reprezintă un punct de plecare solid pentru dezvoltarea unui sistem EPR pentru textile, însă implementarea acestuia va necesita investiții suplimentare în infrastructură, extinderea și adaptarea sistemelor informatice existente (precum SIATD) și consolidarea capacității administrative a operatorilor și autorităților implicate.

2.6. LECȚII ÎNVĂȚATE DIN IMPLEMENTAREA ALTOR SISTEME EPR

Analiza experienței acumulate în implementarea sistemelor EPR pentru alte fluxuri de deșeuri evidențiază o serie de lecții relevante pentru dezvoltarea sistemului EPR pentru textile:

A. Importanța centralizării datelor

Unul dintre elementele esențiale ale funcționării eficiente a sistemelor EPR este existența unor mecanisme standardizate de raportare și centralizare a datelor. Sistemele care utilizează raportare uniformă permit monitorizarea progresului în atingerea țintelor de colectare și reciclare și facilitează intervențiile autorităților atunci când apar deviații sau disfuncționalități.

B. Rolul organizațiilor OIREP eficiente și licențiate

Experiența sistemelor EPR existente arată că organizațiile colective care implementează responsabilitatea producătorilor au un rol esențial în funcționarea sistemului. Centralizarea administrativă a obligațiilor producătorilor reduce riscul de neconformare și permite organizarea eficientă a infrastructurii de colectare și a campaniilor de informare publică.

Fotografie din Proiectul EcoTextile

C. Importanța comunicării și educării publicului

Experiența altor fluxuri de deșeuri arată că programele de informare și educare a populației sunt esențiale pentru creșterea ratelor de colectare separată. În cazul textilelor, unde colectarea separată este încă limitată, implicarea consumatorilor și creșterea gradului de conștientizare vor juca un rol esențial în succesul sistemului.

D. Posibilitatea adoptării unor modele hibride

Experiența sistemelor EPR pentru ambalaje și pentru deșeurile de echipamente electrice și electronice sugerează că modelele hibride - care combină elemente de competiție între organizațiile OIREP cu mecanisme de coordonare și standardizare stabilite de autorități - pot oferi un echilibru între eficiență economică, control instituțional și stimularea inovației. Această lecție este relevantă și pentru proiectarea viitorului sistem EPR pentru textile în România.

Analiza cadrului legislativ și a experiențelor existente în domeniul EPR evidențiază atât instrumentele instituționale disponibile, cât și provocările existente pentru gestionarea deșeurilor textile, inclusiv infrastructura limitată, fragmentarea responsabilităților și necesitatea adaptării la cerințele europene. În acest context, pentru identificarea celui mai potrivit model de implementare a sistemului EPR pentru textile, se impune realizarea unei analize comparative a diferitelor modele existente la nivel european. Secțiunea următoare prezintă o analiză comparativă și SWOT a acestor modele, evidențiind avantajele și dezavantajele sistemelor centralizate și ale celor bazate pe mai multe organizații OIREP, precum și implicațiile acestora pentru România.

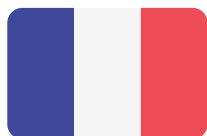
CAPITOLUL 3. Modele EPR pentru textile în Uniunea Europeană

Modelele de răspundere EPR pentru textile implementate la nivelul Uniunii Europene diferă semnificativ în funcție de structura instituțională, cadrul legislativ și gradul de maturitate al sistemelor naționale.

Aceste scheme presupun ca producătorii să suporte costurile asociate colectării, sortării, reutilizării și reciclării produselor textile ajunse la sfârșitul ciclului de viață, contribuind astfel la reducerea impactului asupra mediului și la dezvoltarea unei economii circulare în sectorul textilelor.

În ultimii ani, statele membre au adoptat sau au început să dezvolte

modele diferite de organizare a schemelor EPR pentru textile. Acestea variază de la sisteme centralizate, bazate pe existența unui singur organism responsabil de implementarea schemei, până la modele concurențiale, în care mai multe organizații implementează responsabilitatea producătorilor. Analiza acestor modele oferă o perspectivă comparativă utilă pentru identificarea unor soluții adecvate de implementare în România. În acest context, sunt analizate mai jos câteva modele relevante de implementare a sistemului EPR pentru textile la nivelul Uniunii Europene.

Franța - model centralizat

În Franța, sistemul EPR pentru textile este unul dintre cele mai vechi și consolidate din lume, fiind implementat încă din anul 2007 pentru textile, încălțăminte și lenjerii.

Reglementarea juridică se bazează pe **Legea privind anti-risipa și economia circulară** („Loi Anti-Gaspillage pour une Économie Circulaire”), care constituie cadrul legislativ primar pentru implementarea politicilor de economie circulară în Franța.

Normele de implementare sunt detaliate prin acte normative secundare, iar sistemul este gestionat de organismul colectiv **Refashion**, care coordonează colectarea, sortarea și reciclarea produselor textile puse pe piață.

Acest model centralizat permite o coordonare eficientă a fluxurilor de deșeuri textile și o raportare standardizată a datelor la nivel național.

Reglementare juridică:

- ✓ Legea privind anti-risipă și economia circulară („Loi Anti-Gaspillage pour une Économie Circulaire” - lege primară);
- ✓ Schema este reglementată prin **lege organică**, cu obligații legislative clare pentru producători (în includere în legislația națională de mediu);
- ✓ schema EPR pentru textile este **ancorată într-o lege** (legea anti-risipei și economie circulară¹¹ și acte conexe , cu norme detaliate în regulamente secundare.

Olanda - model concurențial

În Olanda, schema națională de EPR pentru textile este stabilită printr-un act normativ de nivel secundar - **Decretul privind răspunderea extinsă a producătorului pentru textile**, intrat în vigoare la **1 iulie 2023**.

Acest decret este emis de guvern în baza cadrului legislativ general privind protecția mediului și instituie obligații pentru producători privind finanțarea colectării și reciclării textilelor.

Modelul olandez este caracterizat de existența mai multor organizații care pot implementa obligațiile producătorilor, ceea ce creează un **sistem concurențial** de gestionare a responsabilităților EPR.

Reglementare juridică:

- ✓ Decret privind răspunderea extinsă a producătorului pentru textile;
- ✓ act normativ de nivel secundar, intrat în vigoare la 1 iulie 2023;
- ✓ emis pe baza cadrului legislativ general de mediu.¹²

11. <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000041553759> , accesat 07 februarie 2026;

12. <https://www.government.nl/documents/decrees/2023/04/14/decreet-rules-extended-producer-responsibility-for-textile-products>, accesat 07 februarie 2026;

Belgia - model emergent

În Belgia nu există încă o schemă EPR obligatorie completă pentru textile. Cu toate acestea, au fost dezvoltate **inițiative voluntare și acorduri sectoriale** între actorii din industrie, autorități și organizații de colectare.

La nivel juridic, aceste inițiative funcționează în prezent pe baza unor **acorduri voluntare sau proiecte pilot**, fără existența unui act legislativ primar sau secundar dedicat exclusiv EPR pentru textile.

Acest model este relevant pentru analiza comparativă deoarece ilustrează o etapă de tranziție între inițiative voluntare și o eventuală schemă obligatorie de responsabilitate extinsă a producătorilor.

Context juridic general:

- ✓ inițiative voluntare și acorduri sectoriale;
- ✓ lipsa unui cadru legislativ dedicat;
- ✓ proiecte pilot în curs de dezvoltare.

Germania - model în dezvoltare

În Germania nu există, în prezent, un sistem EPR specific pentru textile adoptat la nivel legislativ. Sistemul se află în analiză și pregătire legislativă.

Cadrul juridic general este reprezentat de **Circular Economy Act (Kreislaufwirtschaftsgesetz - KrWG)**, care stabilește principiile generale ale economiei circulare și ale responsabilității extinse a producătorilor pentru diverse fluxuri de produse.

Deși această lege nu instituie un sistem specific pentru textile, ea creează cadrul legal necesar pentru dezvoltarea unor astfel de scheme în viitor.

Context juridic general:

- ✓ „Circular Economy Act” - Kreislaufwirtschaftsgesetz (KrWG);
- ✓ Stabilește principii generale ale economiei circulare, dar nu include un sistem EPR dedicat pentru textile.

3.1. LECȚII COMPARATIVE PENTRU ROMÂNIA

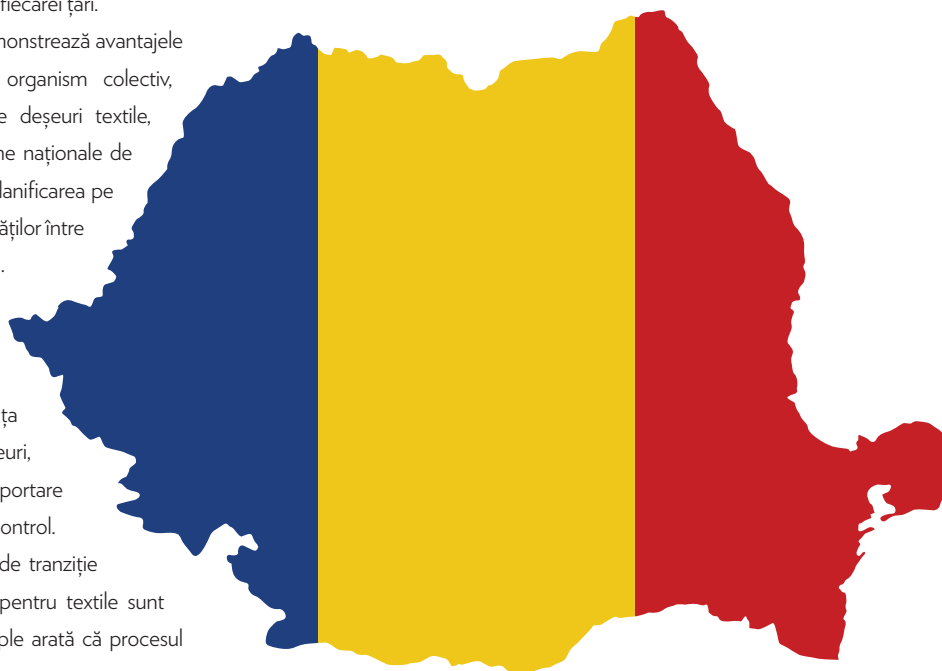
Pe baza analizei comparative a modelelor de implementare a răspunderii extinse a producătorului pentru textile în statele membre ale Uniunii Europene, se evidențiază existența unor abordări instituționale diferite, adaptate contextului legislativ și administrativ specific fiecărei țări.

Pe de o parte, modele precum cel din **Franța** demonstrează avantajele unui sistem centralizat, gestionat de un singur organism colectiv, care permite coordonarea eficientă a fluxurilor de deșeuri textile, standardizarea raportării și dezvoltarea unor programe naționale de colectare și reciclare. Acest tip de sistem facilitează planificarea pe termen lung și asigură o distribuție clară a responsabilităților între producători, autorități și operatorii economici implicați.

Pe de altă parte, experiența **Olandei** evidențiază potențialul unui model concurențial, în care mai multe organizații pot implementa obligațiile producătorilor. Acest model poate stimula eficiența economică și inovarea în gestionarea fluxurilor de deșeuri, însă necesită mecanisme solide de monitorizare și raportare pentru a evita fragmentarea datelor și dificultățile de control.

Cazurile **Belgiei** și **Germaniei** ilustrează situații de tranziție sau de pregătire legislativă, în care sistemele EPR pentru textile sunt încă în curs de dezvoltare sau analiză. Aceste exemple arată că procesul

de implementare a unui sistem EPR pentru textile implică etape progresive de adaptare legislativă, consultare cu actorii economici și dezvoltare a infrastructurii necesare.

Pentru România, aceste experiențe oferă câteva lecții relevante:

necesitatea unui **cadru legislativ clar și stabil** pentru implementarea sistemului EPR pentru textile;

importanța stabilirii unor **mecanisme eficiente de raportare și trasabilitate a fluxurilor de deșeuri textile**;

rolul esențial al **organizațiilor de implementare a răspunderii extinse a producătorilor (OIREP)** în coordonarea operațională a sistemului;

necesitatea dezvoltării unei **infrastructuri de colectare separată și sortare** adaptate specificului pieței textile din România;

importanța programelor de **informare și implicare a consumatorilor**, pentru creșterea ratelor de colectare separată.

În acest context, experiența altor state membre sugerează că succesul implementării unui sistem EPR pentru textile depinde nu doar de cadrul legislativ adoptat, ci și de cooperarea eficientă între autorități, producători, organizațiile colective și operatorii economici implicați în

gestionarea deșeurilor.

Prin urmare, analiza comparativă a modelelor europene oferă un punct de plecare util pentru dezvoltarea unui sistem adaptat realităților instituționale, economice și administrative din România.

CAPITOLUL 4.

Piața textilă din România - volume, fluxuri, date statistice

4.1. ESTIMĂRI PRIVIND VOLUMUL DE TEXTILE PUSE PE PIAȚĂ

Evaluarea dimensiunii pieței textile din România și a volumelor de produse textile puse pe piață reprezintă o condiție esențială pentru proiectarea unui sistem EPR funcțional. Datele disponibile provin din surse statistice naționale și internaționale și, deși parțial fragmentate, permit conturarea unor estimări relevante pentru fundamentarea politicilor publice.

Importuri textile pe coduri HS/NC (2023-2024)

Datele comerciale internaționale privind importurile de textile în România sunt extrase din WITS (World Integrated Trade Solution), care preia statisticele oficiale vamale notificate de România în sistemul COMTRADE al ONU, completate cu estimări din baza de date TradingEconomics/COMTRADE.

Principalele fluxuri de import pe categorii de produse sunt redată în tabelul de mai jos:

Cod HS/NC	Descriere	Valoare import	Surse
HS 50-63	Textile și articole textile (agregat)	Date detaliate indisponibile public; piețe principale: Italia, Germania, Polonia, Turcia, China (2023)	WITS/COMTRADE 2023
HS 61	Articole de îmbrăcăminte tricotate/croșetate	~1,61 miliarde USD (2024)	TradingEconomics/COMTRADE 2024
HS 62	Articole de îmbrăcăminte ne-tricotate	Volume din UE și non-UE; valori detaliate indisponibile public	WITS 2023
HS 6309	Îmbrăcăminte purtată/uzată și alte articole second-hand	~55 milioane USD (2023)	TrendEconomy/COMTRADE 2023

Surse: WITS/COMTRADE, TradingEconomics, TrendEconomy (2023-2024)¹³

Notă: datele agregate HS 50-63 nu sunt disponibile în format complet public; valorile pe subgrupe HS 61 și HS 6309 sunt estimate pe baza bazelor de date comerciale.

13. World Integrated Trade Solution (WITS) — platformă de date comerciale internaționale dezvoltată de Banca Mondială, care oferă acces la statistici privind fluxurile de comerț exterior, politici comerciale și instrumente de analiză economică. WITS agregază date din surse oficiale internaționale, inclusiv Divizia Statistică a Națiunilor Unite (UNSD), baza de date UN Comtrade și Organizația Mondială a Comerțului (OMC), acoperind mărfuri, servicii și fluxuri comerciale bilaterale. Disponibil la: <https://wits.worldbank.org>

Relevanța pentru estimările volumului pus pe piață

Importurile textile constituie principalul indicator al volumului de produse textile puse pe piață în România, în contextul în care producția națională de textile a scăzut semnificativ în ultimele două decenii, iar consumul intern este acoperit preponderent prin import. Institutul Național de Statistică (INS) și Autoritatea Vamală nu publică o serie consolidată anuală pentru importurile textile pe categorii detaliate de coduri NC/HS, ceea ce impune utilizarea bazelor de date internaționale ca sursă principală de estimare.

Analiza importurilor conform codului HS 61 (articole de îmbrăcăminte

tricotate/croșetate) indică faptul că România a importat aproximativ 1,61 miliarde USD în 2024 din această categorie - un volum semnificativ care ilustrează dependența pieței interne de furnizori externi. Principalii parteneri comerciali identificați sunt Italia, Germania, Polonia, Turcia și China, ceea ce reflectă atât fluxuri intra-UE, cât și extra-UE.

Datele privind importurile de îmbrăcăminte purtată sau uzată (HS 6309), evaluate la circa 55 milioane USD în 2023, indică existența unor fluxuri comerciale de textile uzate care pot intra atât în piața second-hand, cât și în circuite informale de valorificare sau, în lipsa infrastructurii adecvate, în fluxul de deșeuri municipale.

Indicator statistic	Data / perioadă	Notă / context
Importuri textile și confecții (HS 50-63)	2023 (WITS/COMTRADE)	Date parțiale; furnizori principali identificați: Italia, Germania, Polonia, Turcia, China
Articole de îmbrăcăminte tricotate/croșetate (HS 61)	2024: ~1,61 mld. USD	TradingEconomics/COMTRADE 2024
Îmbrăcăminte uzată și articole second-hand (HS 6309)	2023: ~55 mil. USD	TrendEconomy/COMTRADE 2023
Deșeuri textile generate anual în România	~160.000 tone/an	JRC/CE 2024, date ARETEX și INCDTP
Rată reciclare/reutilizare România	6-10% din total	Green Forum/ARETEX 2024

4.2. SEGMENTELE PIETEI TEXTILE

Pentru analiza relevantă a fluxurilor textile și a volumelor supuse regimului EPR, este esențială definirea principalelor segmente de produse, atât din perspectivă comercială, cât și din perspectiva clasificărilor statistice utilizate în Anexa IVc a Directivei (UE) 2025/1892.

Principalele categorii sunt:

Textile de modă (fashion):
îmbrăcăminte pentru uz personal, accesorii, tricotaje. Reprezintă cel mai mare volum în statisticile de deșeuri textile și sunt explicit incluse în Anexa IVc a Directivei 2025/1892;

Textile casnice (home textiles):
lenjerii de pat și baie, perdele, fețe de masă, textile mobilă, pleduri. Incluse explicit în schema EPR conform Directivei 2025/1892;

Echipamente de protecție și textile tehnice: aceste categorii sunt excluse explicit din domeniul de aplicare al Anexei IVc a Directivei (UE) 2025/1892. Considerentul (28) precizează că produsele pentru uz profesional care prezintă riscuri de siguranță, sănătate sau igienă, inclusiv cele acoperite de alte directive (ex. Regulamentul PPE), sunt exceptate de la schemele EPR pentru textile. Includerea lor în estimările de piață poate fi relevantă din perspectivă statistică, dar nu generează obligații EPR;

Materiale compozite cu componente textile: nu sunt incluse în Anexa IVc și nu fac obiectul schemei EPR obligatorii. Pot fi relevante pentru inventarele de fluxuri de deșeuri și pentru estimările statistice, dar tratamentul lor în contextul EPR rămâne în afara cadrului Directivei 2025/1892.

4.3. ESTIMĂRI PRIVIND DEȘEURILE GENERATE ȘI DESTINAȚIILE ACTUALE

La nivelul Uniunii Europene, datele confirmă că volumele de deșeuri textile sunt substanțiale, dar capacitatea de colectare separată, sortare și reciclare rămâne insuficientă față de volumul total generat, ceea ce determină direcționarea celei mai mari părți a deșeurilor spre incinerare, depozitare sau export în afara UE. În acest context, principalele repere la nivel european sunt următoarele:

15%

Conform EEA (2024), rata medie de colectare separată în UE se situează sub 15% din totalul textilelor generate;

6,94 tone

În 2022, UE a generat aproximativ 6,94 milioane de tone de deșeuri textile (~16 kg/locuitor/an), conform EEA;

12.600.000

alte estimări ale Comisiei Europene situează totalul la 12,6 milioane tone, diferențele reflectând metodologiile și perimetriile diferite.

În comparație cu media europeană, situația României este caracterizată prin rate mai reduse de colectare și valorificare, precum și printr-o dependență ridicată de sistemul de deșeuri municipale.

Astfel, principalele date relevante la nivel național sunt:

- ✓ România generează estimativ ~160.000 tone de deșeuri textile anual (JRC/CE 2024, date ARETEX și INCDTP);
- ✓ Rata de reciclare/reutilizare este de doar 6-10%, una dintre cele mai scăzute din Uniunea Europeană;
- ✓ Între 75 și 80% din deșeurile textile ajung amestecate în fluxul de deșeuri municipale (EEA 2024);
- ✓ ~3,6% din deșeuri sunt direcționate spre incinerare (Eurostat 2020); restul ajunge la depozitare controlată sau necontrolată;
- ✓ Industria de sortare și reciclare cuprinde ~20 de companii active, cu o cifră de afaceri cumulată de peste 50 milioane €, însă capacitatea actuală este insuficientă pentru sortarea pe tip de compoziție și fibră.

4.4. GRADUL DE INCERTITUDINE AL DATELOR ȘI IPOTEZELE UTILIZATE

Analiza fluxurilor textile la nivel național și comparativ european se confruntă cu mai multe tipuri de provocări privind calitatea și disponibilitatea datelor, care trebuie luate în considerare în fundamentarea oricărei politici publice:

Lipsa statisticilor centralizate pentru România: nu există date oficiale Eurostat detaliate privind volumul total de textile puse pe piață în România, segmentate pe subcategorii de produse. Estimările provin din analiza asociațiilor profesionale (ARETEX, INCDTP), ceea ce introduce un grad de incertitudine privind acuratețea volumelor;

Discrepanțe între sursele UE: diferite rapoarte ale EEA și ale Comisiei Europene furnizează cifre diferite (6,94 vs. 12,6 milioane tone), datorită diferențelor metodologice sau perioadelor analizate;

Exporturile și datele vamale: o parte din textilele uzate este exportată în afara UE fără a fi reflectată complet în statisticile de reciclare internă, complicând estimările de gestionare;

Definiții și fluxuri neuniforme: absența unor definiții armonizate pentru „textile” și „deșeuri textile” la nivel regional sau local afectează comparabilitatea datelor între state membre;

Fluxuri ilegale necontabilizate: importurile ilegale mascate drept bunuri second-hand (în 2023 Poliția de Frontieră a reținut peste 6.000 tone) și practicile de ardere sau depozitare ilegală conduc la sub-raportare sistematică în statisticile oficiale.

Prin urmare, orice estimare privind volumele de textile puse pe piață sau generate ca deșeuri trebuie tratată cu precauție metodologică, iar instituirea unui registru național al producătorilor - prevăzut de Directiva 2025/1892 - reprezintă instrumentul esențial pentru obținerea unor date verificabile și utilizabile în planificarea sistemului EPR.

4.5. DATE DIN PLANUL NAȚIONAL DE GESTIUNE A DEȘEURILOR (PNGD)

Prin draftul de Plan Național de Gestiune a Deșeurilor (PNGD) pentru perioada 2026 - 2035 a fost validată compoziția deșeurilor menajere, similare și piețe la sursa de generare, care stă la baza realizării prognozei privind cantitățile de deșuri municipale la nivel național, pe categorii.

Categoriile de deșuri	2022 (%)
Hârtie și carton	9,7
Plastic	8,0
Metal	1,5
Sticlă	9,0
Lemn	0,4
Biodeșuri	56,6
Textile	2,9
Deșuri voluminoase	2,2
Deșuri periculoase	1,1
Altele	8,6
TOTAL	100

Fotografie din Proiectul EcoTextile

Sursa: Draft Planul Național de Gestiune a Deșeurilor pentru perioada 2025 - 2035 (pag.58)

Generarea și colectarea deșeurilor textile

Conform datelor de la ANMAP, România generează **34,09 milioane tone de deșuri pe an**.¹⁴ Distribuția deșeurilor textile pe sectoare economice este prezentată în tabelul de mai jos:

Sector	Deșuri textile (tone/an)
Agricultură, silvicultură și pescuit	0,00
Industria extractivă	0,04
Industria alimentară, a băuturilor și a produselor din tutun	12,365
Fabricarea produselor textile, a articolelor de îmbrăcăminte, marochinărie și încălțăminte	17.901,703
Prelucrarea lemnului și a produselor din lemn (cu excepția mobilei)	0,203
Industria hârtiei și a tiparului	21,543
Fabricarea produselor de cocserie și a celor din prelucrarea țițeiului	0,000
Fabricarea calculatoarelor, echipamentelor electrice, mașinilor și mijloacelor de transport	7.829,898
Fabricarea de mobilă și alte activități industriale	3.760,446
Producția și furnizarea de energie electrică și termică, gaze și apă caldă	33,221
Captarea, tratarea și distribuția apei	0,140
Colectarea, tratarea și eliminarea deșeurilor; activități de recuperare	60,776
Construcții	0,565
Alte activități de servicii	0,000
Comerț cu ridicata de deșuri și resturi	1.458,532
Deșuri generate de gospodărie	2.670,000
Total	34.089,29

Sursa: ANMAP, <https://anmap.gov.ro/category/12-3-4-2-date-statistice/>

14. Generarea deșeurilor pe categorii de deșuri, pericolozitate și diviziuni CAEN _2012-2022 – ANMAP – Agenția Națională pentru Mediu și Arie Protejate

Rata de colectare separată variază în funcție de sursă, între 8-30%. Estimări oficiale/optimiste indică valori de 15-30% (aproximativ 0,5 kg/persoană/an), în timp ce conform intervievaților sunt indicate valori de doar 8-16%.

În contextul **deșeurilor municipale (2021)**, datele arată că:

302 kg aproximativ 302 kg deșeuri municipale sunt generate anual per persoană;

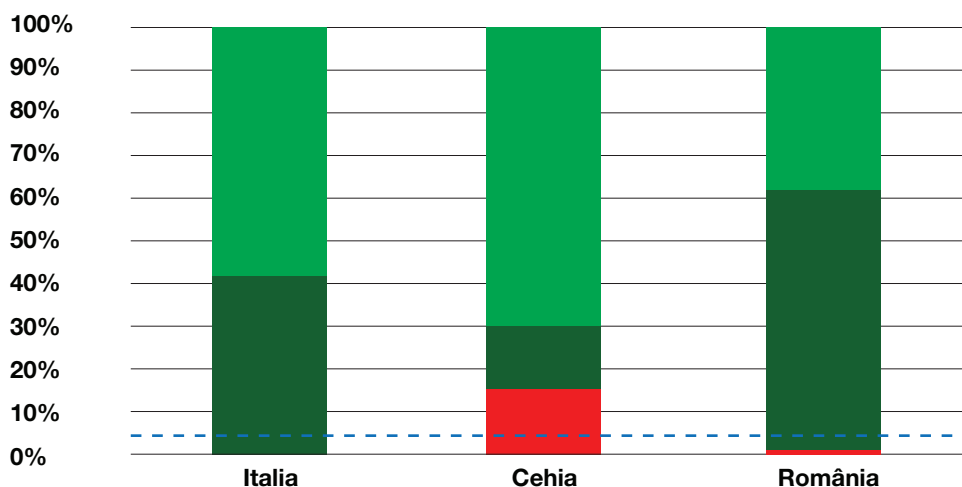
11,3% reciclate;

7.3 kg/persoana pe an reprezintă deșeuri textile (2,4% din totalul deșeurilor municipale).

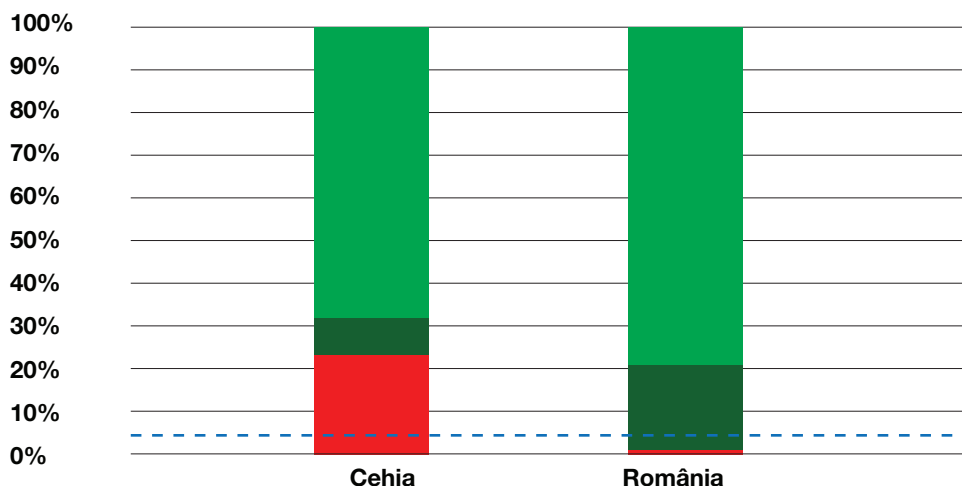
De asemenea, conform EEA (2024), până la 75-80% din deșeurile textile ajung amestecate cu deșeurile municipale (MMW). Pentru atingerea țintelor europene, sunt necesare aproximativ 15.000 de containere dedicate colectării UE.

În eșantioanele de deșeuri mixte analizate:

- ✓ În regiunile cu sistem de colectare separată a textilelor s-a observat un procent mai redus de textile în deșeurile mixte;

- ✓ În regiunile fără sistem de colectare separată, textilele au o pondere mult mai ridicată în fluxul de deșeuri mixte.

■ uscat fără factori perturbatori; ■ uscat cu factori perturbatori; ■ umed

Sursa: Fate and Composition of Textile Waste from Italy, the Czech Republic and Romania, JRC - European Commission

Tratarea actuală & capacitate

Conform OUG 92/2021, deșeurile textile sunt raportate fie ca incinerate, fie ca depozitate în spații autorizate.

În practică, lipsa studiilor oficiale de compoziție și existența gropilor de gunoi neautorizate sugerează niveluri mult mai mari de stocare ilegală și abandon.

Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Textile și Pielărie atrage atenția că majoritatea textilelor importate ajung să fie depozitate sau abandonate, din cauza ratelor reduse de colectare.

Aproximativ 3,6% din deșeurile textile sunt direcționate către incinerare (Eurostat 2020), cifră confirmată și de partenerii industriali.

Industria de sortare & reciclare:

- ✓ Include aproximativ 20 de companii active în sortare/reutilizare/reciclare;
- ✓ Aproximativ 10 dintre acestea sunt membre ARETEX, cu o cifră de afaceri cumulată de peste 50 milioane €;
- ✓ Capacitatea actuală este insuficientă pentru sortarea pe tip de compoziție și fibră, ceea ce limitează reciclarea la scară.

Importuri & exporturi de textile second-hand

România se află în top 10 importatori de textile second-hand din UE, alături de Italia și Bulgaria.

Importurile au fost estimate la:

- ✓ 2021: 69.321 tone;
- ✓ 2023: 47.857 tone (în principal din Germania, Austria, Ungaria).

Exporturile au fost aproximativ de 3.938 tone în 2023 (în principal către EAU, Ungaria, Pakistan).²⁹

Institutul Național de Textile și Pielărie atrage atenția asupra riscului că majoritatea textilelor importate sunt în final depozitate/abandonate, din cauza ratelor scăzute de reutilizare și colectare.

Printre actorii relevanți din piață se numără:

- ✓ Humana România operează 41 de magazine, are peste 300 de angajați și a raportat ~6 milioane de articole vândute în 2023;
- ✓ Magazinele second-hand vând îmbrăcăminte importată la ~2,4 €/kg.

Fluxuri ilegale & provocări de aplicare a legii

Importurile ilegale mascate drept bunuri second-hand rămân semnificative. În 2023, Poliția de Frontieră a oprit peste 6.000 tone de deșeurile textile la intrare, importate de „brokeri de deșeurii”.

Principalele practici ilegale includ:

- ✓ Arderea și abandonarea textilelor;
- ✓ Depozitarea în spații neconforme;
- ✓ Sub-raportarea în statisticile oficiale;
- ✓ Cu cele mai scăzute rate de reciclare din UE, România se confruntă cu consecințe sociale și de mediu serioase: depozitare ilegală, arderi necontrolate, colectare improprie.

Reutilizare, Refabricare/ Upcycling

Tranziția către o **economie circulară** este acum considerată un factor esențial pentru Uniunea Europeană, atât pentru consolidarea avantajelor competitive, cât și pentru protejarea mediului și a resurselor naturale. În cadrul **răspunderii extinse a producătorului**, adoptată la nivelul UE, producătorii au responsabilitatea de a **preveni, limita sau repara daunele asupra mediului** și de a contribui financiar prin taxe care pot fi **diferențiate/ ecomodulate** pentru a încuraja un **design mai sustenabil** și o **circularitate crescută** a produselor.

Scopul este reducerea **consumului de materii prime**, creșterea **reutilizării materialelor**, diminuarea amprentei materiale și crearea unor cicluri de materiale fără combustibili fosili și substanțe toxice, în concordanță cu principiul unei economii care operează în limitele planetare.

În acest context, textilele reprezintă o categorie de produse pentru care astfel de mecanisme pot avea un impact major, mai ales în combaterea modelelor de afaceri de tip fast fashion și ultra-fast fashion, care încurajează consumul excesiv și risipa de resurse.

O astfel de economie creează, totodată, oportunități pentru inovație, în special în domeniul precum tehnologiile de reciclare, designul sustenabil și noile modele de afaceri circulare.

Canale de reutilizare includ organizații precum Crucea Roșie, CARITAS și ONG-uri mai mici, care gestionează sisteme de reutilizare:

- ✓ ~23% din textilele colectate pentru reutilizare sunt exportate ca re-purtabile;
- ✓ restul: distribuite gratuit pe plan intern sau incinerate (~150 €/tonă).

Crucea Roșie este obligată să efectueze operațiuni de curățare, dezinfecție și documentare pentru fiecare lot. De asemenea, există parteneriate cu operatori comerciali (ex. programul de colectare ZARA direcționează hainele către canalele de distribuție ale Crucii Roșii, unele fiind exportate prin rețelele caritabile).

CAPITOLUL 5.

Trasabilitate și SIATD - situație actuală și adaptare pentru textile

5.1. ANALIZA TRASABILITĂȚII DEȘEURILOR ȘI RAPORTĂRILOR ÎN SIATD

5.1.1. Dosarul de trasabilitate - Cadrul European

1. Baza legală a trasabilității deșeurilor

Definirea dosarului de trasabilitate pleacă de la definiția oficială a răspunderii extinse a producătorului dată de Directiva 2008/98/CE privind deșeurile (Directiva-cadru), astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/851, art. 3, pct. 21 (după modificările prin Directiva (UE) 2018/851):

✓ „Schemă de răspundere extinsă a producătorilor” înseamnă un set de măsuri luate de statele membre pentru a se asigura că producătorii de produse poartă responsabilitatea financiară sau financiară și organizatorică pentru **gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs**.

Elementul cheie subsecvent definiției este „încetarea statutului de deșeu¹⁵/ end-of-waste” care duce spre necesitatea introducerii trasabilității. **Răspunderea producătorului apare în momentul în care un obiect capătă statutul de deșeu, până la încetarea statutului de deșeu (End-of-waste)¹⁶**, care depinde de îndeplinirea unor condiții cumulative (precum: materialul este utilizat în mod obișnuit pentru anumite scopuri, există o piață / cerere pentru acel material, îndeplinește standardele tehnice relevante și cerințele legale, utilizarea nu generează impacte adverse generale asupra mediului sau sănătății).

Între momentul generării deșeurilor și momentul încetării statutului de deșeu are loc **gestionarea deșeurilor** care are următoarea definiție conform articolului 3, din Directiva 2008/98/CE:

✓ „gestionarea deșeurilor” înseamnă colectarea, transportul, valorificarea (inclusiv trierea) și eliminarea deșeurilor, inclusiv super vizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse în calitate de comerciant sau broker.

Între momentul „**generării deșeurilor**” (prima dată când un material devine deșeu) și „**încetarea statutului de deșeu**” (momentul când, după valorificare/reciclare, materialul încetează legal să mai fie considerat deșeu și devine resursă/produs secundar), **deșeu este supus unor multiple operațiuni**. Este important să se cunoască felul cum evoluează natura și compoziția acestuia, deci trasabilitatea deșeurilor devine imperativă.

Astfel, legislația europeană a integrat trasabilitatea ca principiu și cerință practică în gestionarea deșeurilor. Deși Directiva-cadru privind deșeurile nu oferă o definiție explicită a „trasabilității”, conceptul este **implicat și operaționalizat** prin obligațiile de:

- ✓ evidență și raportare a fluxurilor de deșeuri;
- ✓ identificarea deținătorilor și operatorilor;
- ✓ monitorizare digitală a transferurilor (în special pentru deșeuri periculoase sau transfrontaliere).

În esență, **trasabilitatea în legislația deșeurilor UE** reprezintă capacitatea autorităților și operatorilor de a urmări **de la sursă până la valorificare/eliminare** fluxul deșeurilor, pentru a garanta controlul și transparența lanțului. Deșeurile au ajuns fie unul dintre cele mai bine monitorizate și supravegheate fluxuri materiale din Uniunea Europeană. Baza legală principală pentru trasabilitate se găsește în Directiva 2008/98/CE (modificată prin Directiva 2018/851), și anume:

Art. 8a din Directiva 2008/98/CE

- ✓ operatorii care introduc produse pe piață și organizațiile de transfer de responsabilitate trebuie să raporteze cantitățile colectate, reciclate și tratate;
- ✓ se cere verificabilitate și trasabilitate documentară pentru a evita raportările fictive sau duble.

Articolul 17 - Deșeuri periculoase

- ✓ operatorii trebuie să asigure identificarea, ambalarea și etichetarea corespunzătoare;
- ✓ trasabilitatea este garantată prin păstrarea evidenței deșeurilor generate, transportate, tratate și transmiterea acestor informații autorităților competente.

Articolul 35 - Evidențe și trasabilitate administrativă

- ✓ toți operatorii implicați în gestionarea deșeurilor (colectorii, transportatorii, comercianții, intermediarii, instalații de valorificare

15. Conform articolului 3, punctul 9 din Directiva 2008/98/CE „deșeurii” înseamnă orice substanță sau obiect pe care deținătorul le aruncă sau are intenția sau obligația să le arunce.

16. Definit conform art. 6 din Directiva 2008/98/CE privind deșeurile (modificată prin Directiva (UE) 2018/851), care stabilește condițiile în care un deșeu încetează să mai aibă statutul de deșeu după ce a fost supus unei operațiuni de valorificare.

sau eliminare) trebuie să păstreze evidențe detaliate privind natura, cantitatea, originea și destinația deșeurilor;

✓ Aceste evidențe trebuie pastrate și puse la dispoziția autorităților la cerere.

Acesta este nucleul obligației de trasabilitate administrativă a deșeurilor în dreptul UE.

Articolul 35 alin. (4)

✓ Comisia Europeană este împuternicită să elaboreze formate electronice comune pentru raportare și evidență - deci trecerea la trasabilitate digitală este o prioritate.

Pentru trasabilitate, există și acte subsecvente și inițiative ale Comisiei Europene

Regulamentul (UE) 2024/1157 privind transferurile de deșeurii

- ✓ înlocuiește Regulamentul 1013/2006;
- ✓ este deosebit de complex și aduce cu sine măsuri foarte precise privind trasabilitatea deșeurilor în contextul încercării Uniunii Europene de a promova o economie circulară;
- ✓ Introduce un sistem digital obligatoriu de trasabilitate pentru toate transferurile transfrontaliere de deșeurii în UE;
- ✓ Prevede un modul central european (Waste Shipment Regulation Portal) prin care se pot urmări în timp real transporturile, notificările, aprobările și documentele de însoțire.

Decizia de punere în aplicare 2019/1004

- ✓ definește reguli comune pentru calcularea, verificarea și raportarea datelor privind deșeurile;
- ✓ explică modul în care statele membre trebuie să dezvolte sisteme electronice naționale de urmărire, cu coduri unice pentru fiecare transport.

Decizia de punere în aplicare (EU) 2021/19

- ✓ stabilește o metodologie comună și un format pentru raportarea privind reutilizarea în conformitate cu Directiva 2008/98/CE.

2. Principiile practice ale trasabilității în gestionarea deșeurilor

- ✓ **Identificare unică** a fiecărui flux de deșeurii;
- ✓ **Înregistrare continuă** a mișcărilor (generare → transport → valorificare/eliminare);
- ✓ **Sisteme electronice** integrate între operatori și autorități;
- ✓ **Verificabilitate și auditabilitate** (toate datele pot fi urmărite înapoi până la generator).

Fotografie din Proiectul EcoTextile

3. Direcții actuale și viitoare

- ✓ Extinderea trasabilității digitale la toate fluxurile de deșeurii (nu doar cele periculoase).
- ✓ Interoperabilitate între sistemele naționale și Platforma europeană E-TRACER.
- ✓ Legătura directă între trasabilitate și evidențele din sistemele EPR (pentru ambalaje, textile, electronice etc.).

Concluzie: În legislația europeană a deșeurilor, trasabilitatea este o obligație transversală; noile cerințe privind EPR în **Directiva (UE) 2018/851**, care modifică Directiva-cadru a deșeurilor 2008/98/CE, au schimbat semnificativ regulile în UE.

Principalele cerințe privind EPR în noua directivă-cadru a deșeurilor (2018/851):

a) Obligații clare pentru producători

- ✓ raportarea datelor de piață și a fluxurilor de deșeuri.

b) Transparență și raportare pentru organismele colective de EPR (similar OIREP în România)

- ✓ Obligație de **trasabilitate și raportare anuală** către autorități privind cantitățile puse pe piață și gestionate ca deșeuri.
- ✓ Trebuie să publice informații despre: (i) costurile suportate, (ii) modul în care sunt atinse țintele de reciclare și valorificare și (iii)

performanța în raport cu obiectivele.

c) Costuri acoperite integral de producători includ costurile de colectare și raportare a datelor.

d) Supraveghere și guvernanță

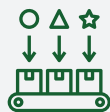
- ✓ Statele membre trebuie să stabilească un **cadru de monitorizare și control** pentru schemele EPR.
- ✓ Schemele trebuie să fie (i) aprobate oficial de autorități, (ii) supuse auditului și verificărilor și (iii) transparente în relația cu producătorii și consumatorii.

Prevederi noi relevante pentru deșeurile de textile și trasabilitatea acestora

Colectare separată pentru textile

Din 1 ianuarie 2025, textilele (utilizate și deșeuri textile) și încălțăminte trebuie colectate separat de alte fluxuri de deșeuri municipale (plastic, hârtie etc.). Scopul este salvarea materialelor reutilizabile și reciclarea de calitate.

Obligații de sortare / triere și evaluare profesională a reutilizării

- ✓ Textilele colectate separat trebuie sortate pentru a separa ce e reutilizabil și ce nu. Ce nu poate fi reutilizat profesional trebuie să fie pregătit pentru reciclare.
- ✓ La punctele de colectare va fi screening pentru identificarea obiectelor/materialelor care nu sunt țintă, sau care pot contamina loturile de textile. Măsuri pentru prevenirea contaminării în transport, depozitare, manipulare etc.

Obligații pentru producători / EPR extins la textile

- ✓ Producătorii de textile, accesorii, încălțăminte etc., inclusiv cei care operează online sau sunt din afara UE dar vând pe piața europeană, vor trebui să participe la scheme EPR pentru textile.
- ✓ Schemele EPR acoperă costurile colectării, sortării și reciclării deșeurilor textile.

Registru național al producătorilor de textile

- ✓ Se impune ca producătorii textile să se înregistreze într-un registru național al producătorilor de textile.
- ✓ Platformele online care oferă textile vor trebui să verifice dacă producătorii sunt înregistrați și să obțină numărul de înregistrare.

Transparență și rapoarte privind performanța

- ✓ Producătorii și organizațiile de EPR trebuie să raporteze anual performanța colectării separate, ratele de colectare separate, sortare, reutilizare etc. Raportările trebuie să fie publice.
- ✓ De asemenea, autoritățile competente să facă sondaje de compoziție a deșeurilor municipale pentru a determina cantitatea și compoziția textilelor din deșeurile mixte. Cela ajută la verificarea eficacității colectării separate.

Inspectare a transporturilor / diferențiere între textile uzate și textile-deșeu

- ✓ Textilele suspectate de a fi deșeu (în transporturi) pot fi inspectate de autorități pentru a verifica dacă sunt conforme cu cerințele minime prevăzute în Directivă (ex: să nu fie contaminate, să fie sortate etc.).
- ✓ Aceasta ajută la trasabilitate, pentru a evita transporturile ilegale și clasificarea eronată.

Impactul acestor prevederi asupra trasabilității. Câteva moduri cum aceste prevederi cresc trasabilitatea în sectorul textil:

- ✓ obligativitatea **înregistrării producătorilor** și utilizării platformelor online cu verificare → permite urmărirea cine pune textile pe piață;
- ✓ raportare anuală publică + sondaje de compoziție → autoritățile pot urmări evoluția cantității textile deșeu și capacitatea de colectare/reutilizare;
- ✓ inspectarea transporturilor de textile / screening la colectare → date mai limpede ce este „utilizat” vs „deșeu” și evitarea clasificărilor false;
- ✓ scheme **EPR** și eco-modulare încurajează eco-design-ul, folosirea materialelor mai bune, etc., ceea ce facilitează trasabilitatea materialelor în cadrul lanțului de reciclare.

Ce înseamnă, concret, trasabilitatea deșeurilor sub noile norme europene:

- ✓ **Registru de evidență detaliată**, ideal digital, care să consemneze fiecare etapă relevantă: generarea deșeului,

transportul, procesarea (sortare, reciclare etc.), pierderile etc.

- ✓ **Date de calitate:** nu doar cifre “declarate”, ci cuantificarea corectă a deșeurilor reciclate, excluzând ceea ce nu poate fi reciclat ulterior, pierderile, materialele respinse la avansarea proceselor.
- ✓ **Sisteme de control / verificare:** controale, posibil audit, acreditare unde e cazul; obligații pentru cei care reciclează sau sortează să demonstreze că respectă standardele de calitate.
- ✓ **Transparența și raportarea:** autoritățile naționale trebuie să aibă acces la date fiabile, actualizate; utilizarea sistemelor electronice ajută în acest sens.
- ✓ **Declarații de conformitate / criterii end-of-waste:** atunci când un material încetează să fie deșeu, utilizatorul sau deținătorul trebuie să garanteze că materialul îndeplinește toate cerințele relevante, inclusiv cele legate de chimicale, calitate, siguranță etc.
- ✓ **Proceduri digitale în monitorizarea transporturilor de deșeuri,** mai ales transfrontaliere, pentru a crește trasabilitatea, reducând riscul de pierdere, pierdere de informație sau eliminare ilegală.

5.1.2 DOSARUL DE TRASABILITATE AȘA CUM REZULTĂ DIN LEGISLAȚIA ROMÂNEASCĂ

Dincolo de cerințele de raportare și instrumentele de trasabilitate care sunt obligatorii în legislația românească, fiecare OIREP urmărește prin mijloace proprii implementarea unui sistem care să poată dovedi îndeplinirea obiectivelor legale în conformitate cu cerințele în vigoare. În eventualitatea unui control sau unei solicitări de informații din partea autorităților, dar și din perspectiva unui audit extern care să fie folosit în beneficiul acționarilor sau al clienților, procedurile interne de trasabilitate ale organizației asigură transparența și credibilitatea activităților acesteia.

Astfel, **dosarul de trasabilitate reprezintă** un set de documente și informații care documentează fluxul de deșeuri de ambalaje de la colectare până la reciclare sau eliminare. Acesta este esențial pentru a dovedi că deșeurile au fost gestionate conform reglementărilor legale.

Pe tot traseul deșeurilor, dosarul de trasabilitate trebuie să surprindă activitățile specifice ale fiecărui operator, și anume:

Rolul colectorului - dosarul de trasabilitate trebuie să includă documentația necesară pentru a dovedi ca deșeurile au fost gestionate corespunzător pe parcursul:

- ✓ **Colectării deșeurilor** de la diverse surse (comercianți, producători sau consumatori);
- ✓ **Transportului deșeurilor** către centrele de reciclare sau valorificare;
- ✓ **Raportării periodice a cantităților** către OIREP, pentru ca OIREP-ul să poată monitoriza îndeplinirea cotelor de reciclare.

Rolul OIREP-ului trebuie să se reflecte în dosarul de trasabilitate, și anume:

- ✓ **Coordonarea** sistemelor de colectare și reciclare, asigurându-se ca membrii (producători și importatori) își îndeplinesc obligațiile legale.
- ✓ **Asigurarea conformității colectorilor** privind respectarea reglementărilor legale privind gestionarea deșeurilor.

Fotografie din Proiectul EcoTextile

1. Principalele raportări ale OIREP-urilor către autorități pentru deșeurile de ambalaje

Raportările se fac în baza OUG 196/2005, HG 322/2013 și Ordinului AFM nr. 572/2019, iar OIREP-urile transmit **trimestrial și anual** următoarele informații:

Raportări semestriale - Administrația Fondului pentru Mediu

- ✓ Cantitățile de deșeuri gestionate - colectate, reciclate și valorificate, pe tip de material.

Raportare anuală - Agenția Națională pentru Protecția Mediului

- ✓ Anexa nr 1 - Tabelul 1. Ambalaje introduse pe piața națională
- ✓ Anexa nr 2.A - Tabelul 1. Centralizatorul ambalajelor și deșeurilor de ambalaje gestionate
- ✓ Anexa nr 2.A - Tabelul 2. Evidența modului de gestionare a deșeurilor de ambalaje)

Raport viza anuală - Ministerul Mediului

- ✓ **Raportarea activității anuale:** OIREP-ul trebuie să prezinte un raport detaliat privind activitatea desfășurată pe parcursul anului anterior în conformitate cu legislația în vigoare. Acest raport include informații despre cantitățile de deșeuri colectate, reciclarea și alte metode de gestionare, precum și indicatorii de performanță specificați de legislația în vigoare.
- ✓ **Inspekția Fiscală AFM are în vedere:**
 - Îndeplinirea țintelor de reciclare și valorificare
 - Corectitudinea raportării
 - Gestionarea fondurilor colectate de la producători
 - Documentația privind trasabilitatea deșeurilor
 - Verificarea contractelor cu operatorii de colectare și reciclare.

Dosarul de trasabilitate are o importanță esențială pentru OIREP și pentru restul actorilor din sistem, deoarece:

- ✓ **Asigură conformitate legală cu reglementările în vigoare:** OIREP-urile au obligația de a raporta autorităților competente datele privind gestionarea deșeurilor de ambalaje. Dosarul de trasabilitate furnizează informațiile necesare pentru această raportare.
- ✓ **Asigură transparența și responsabilitate în gestionarea fluxurilor de deșeuri:** Prin standardizarea documentației de trasabilitate, OIREP-urile pot asigura transparența și responsabilitatea în gestionarea deșeurilor, facilitând accesul la informații clare despre cine, ce, când a colectat și reciclat deșeurile.

2. Rolul ADI-urilor în trasabilitatea deșeurilor

Este de remarcat că majoritatea ADI-urilor au propriile structuri care urmăresc trasabilitatea deșeurilor, raportează la rândul lor pe baza

informațiilor primite de la salubriști sau de la colectorii autorizați.

În acest context urmărirea trasabilității în raport cu ADI-urile, care la rândul lor au obiective de reciclare de îndeplinit, și care la rândul lor au propriile obligații de raportare și trasabilitate, este mult mai ușoară și mai facilă din perspectiva administrativă.

3. Cum funcționează dosarul de trasabilitate în practică

În practică, sunt patru mari categorii de raportări de trasabilitate în funcție de modul de achiziție a deșeurilor - de exemplu pentru deșeuri de ambalaj:

În raportul cu UAT/ADI

- ✓ Fluxul de deșeuri de ambalaje deșeuri de ambalaje: generator (gospodării sau similare)/ operator de salubritate/ stație de sortare/colector sau direct reciclator/incinerator. Relația contractuală este în raport cu UAT/ADI, dar raportările provin efectiv de la operatorii de salubritate și stațiile de sortare.

În raportul cu colectorii - Achiziție deșeuri de ambalaje de la persoane fizice de către colectorii autorizați - la punctul de lucru

- ✓ Fluxul de deșeuri de ambalaje: persoane fizice (pot fi diferiți de generatorii de deșeuri) -> colector/reciclator sau incinerator. În această situație originea deșeurii/generatorul de deșeuri nu este clar cunoscut și acest tip de colectare este de descurajat prin anumite limitări legislative.

Achiziție deșeuri de ambalaje persoane fizice de către colectorii autorizați - la locul de generare

- ✓ Fluxul de deșeuri de ambalaje deșeuri de ambalaje: persoane fizice (generatorii de deșeuri)/colector/reciclator sau incinerator

Achiziție deșeuri de ambalaje de la persoane juridice

- ✓ Fluxul de deșeuri de ambalaje: persoane juridice(generatorii de deșeuri)/colector/reciclator sau incinerator. În această situație este important să fie făcută diferența între deșeurile de producție și deșeurile de ambalaje post consum, doar acestea din urmă cazând sub incidența EPR.

Documente cheie de reciclare și trasabilitate:

- ✓ **Contractul de prestări servicii:** Contractul încheiat între OIREP (sau, după caz, operatorul de salubritate/colector care raportează în numele OIREP) și operatorul economic reciclator/valorificator. Acesta trebuie să specifice că serviciile sunt prestate **în beneficiul OIREP** pentru îndeplinirea obiectivelor.
- ✓ **Factura de prestări servicii/Vânzare:** Documentul financiar care atestă tranzacția, emis de reciclator (sau colector/sortator intermediar), pe baza contractului.
- ✓ **Documente de trasabilitate a deșeurilor:** Acestea dovedesc

mișcarea fizică a deșeurilor de ambalaje de la locul de colectare (sau sortare) inclusiv locul unde s-au generat deșeurile până la reciclator:

- ✓ **Note de cântar (cântare/borderouri de cântărire):** Care atestă greutatea deșeurilor primite la poarta reciclatorului, pe tip de material (hârtie-carton, plastic, sticlă, metal, lemn, etc.).
- ✓ **Avize de însoțire a mărfii (A.I.M.):** Documentele care însoțesc transportul deșeurilor.
- ✓ **Formular încărcare-descărcare deșeurii nepericuloase (Anexa3-Hotărârea nr.1061/2008 privind transportul deșeurilor periculoase și nepericuloase pe teritoriul României)**
- ✓ **Documente justificative** pentru fiecare etapă de livrare, dacă au existat operatori intermediari (colectorii, sortatori).
- ✓ **Raportarea cantităților în SIATD:** Înregistrarea și confirmarea tranzacției și a cantităților în sistemul informatic al AFM (Sistemul Informatic pentru Asigurarea Trasabilității Deșeurilor de Ambalaje - SIATD), de către toți operatorii implicați (colectorii, sortatori, reciclatori)¹⁷
- ✓ **Centralizator livrări**
- ✓ Documente de trasabilitate care să ateste **livrarea** deșeurilor de ambalaj la reciclator.
- ✓ **Dovada intrare în instalație:** Raport de procesare/ Declarație reciclare.

Observații importante:

- ✓ **Trasabilitatea integrală:** Cel mai important aspect este **trasabilitatea dovedită** cu documente de la punctul de colectare/sortare până la **operatorul economic reciclator/valorificator**.
- ✓ Toate aceste documentații nu dovedesc încetarea statutului de deșeu, deci o mare parte din responsabilitate revine reciclatorului care are la rândul său o serie de obligații.
- ✓ **Conform cu originalul:** Documentele transmise în copie către OIREP (cum ar fi cele emise de terțe părți) trebuie să fie certificate pentru conformitate cu originalul prin textul „**Conform cu originalul**”, semnate și stampilate.
- ✓ **Tipul de material:** Toate documentele trebuie să specifice clar și distinct **cantitatea (în kg/tonă) pe fiecare tip de material** (ex: plastic, PET, hârtie, carton, sticlă etc.), deoarece obiectivele de reciclare sunt stabilite la nivel național pe tip de material

- ✓ Situații frecvente de neconformitate din practică:
 - Documente Achiziții incomplete/parțiale
 - Documente Achiziții completate eronat/lipsa - lipsa date identificare delegat pe documente (licențe de transport, etc), semnături generatori,
 - Lipsa documente Achiziții de la sursa de generare
 - Lipsa notificarea și/ sau cererea de înregistrare + răspunsul Primăriei/ADI în funcție de modul de Colectare a deșeurilor de la persoane fizice
 - Cantități mari colectate de la persoane fizice - peste 1to/ borderou
 - Sursa de Achiziții încadrată eronat
 - Lipsa facturii de achiziții la persoane juridice.

Dosarul de trasabilitate are tipologii diferite în funcție de livrarea deșeurii: către piața internă sau către piața externă. Diferența este data de faptul că, în cazul pieței externe capacitatea de a verifica reciclarea (ultima etapa) este limitată.

4. Perspectiva 2025–2030: noi cerințe de trasabilitate pentru fluxul textil

Viitorul dosar de trasabilitate în domeniul textilelor se va baza pe noile cerințe de raportare care derivă din Directiva (UE) 2025/1892. El va trebui reconfigurat în raport cu fluxurile operaționale noi care vor fi dezvoltate prin transpunerea în România a prevederilor directivei, cu implicații asupra a două componente esențiale: structura evaluării și sortării la punctul de colectare și infrastructura de raportare digitală. Directiva introduce o cerință calitativă nouă, absentă din sistemele EPR existente în România: verificarea profesionistă la punctul de colectare separată sau la instalația de sortare, cu scopul de a identifica și îndepărta articolele sau materialele nevizate și sursele potențiale de contaminare (art. 22d alin. 1 din Directiva 2025/1892). Aceasta implică faptul că, spre deosebire de alte fluxuri, dosarul de trasabilitate pentru textile va trebui să reflecte o distincție operațională fundamentală: textilele colectate separat sunt considerate deșeurii la momentul colectării (art. 22d alin. 2), cu excepția produselor evaluate ca adecvate pentru reutilizare la punctul de colectare în urma unei evaluări profesioniste (art. 22d alin. 3). Această derogare nu este automată, ci presupune personal format, proceduri documentate și, în consecință, o înregistrare distinctă în dosarul de trasabilitate a traseului „reutilizare directă” față de traseul „deșeu → sortare → reciclare”. Prioritatea ierarhiei deșeurilor se aplică și operațiunilor de sortare: reutilizarea precede reciclarea, iar în cadrul reciclării, refabricarea precede reciclarea obișnuită (art. 22d alin. 5 lit. c).

17. De menționat că tranzacțiile SIATD se fac doar pentru cantitățile care se raportează în sistemul OIREP și de inițierea acestora se ocupă colectorul care a preluat deșeurile. Generatorul persoană juridică nu are această obligativitate. Dacă deșeurile sunt predate către colector în vederea îndeplinirii țințelor generatorului și nu sunt raportate la OIREP, atunci nu se raportează în SIATD.

5.2. SISTEMUL INFORMATIC DE ASIGURARE A TRASABILITĂȚII DEȘEURILOR - SIATD

Analiza situației existente, contextul din România, lacune în legislație

În octombrie 2020, Administrația Fondului de Mediu a lansat o platformă ce are ca scop asigurarea transparenței în ceea ce privește tranzacțiile cu deșeuri de ambalaje realizate de companii - SIATD (Sistemul Informatic de Asigurare a Trasabilității Deșeurilor). Scopul acestei platforme este acela de a monitoriza tranzacțiile deșeurilor de ambalaje raportate în sistemul OIREP.

Acest obiectiv este aliniat la sistemul răspunderii extinse a producătorului privind efectele asupra mediului, AFM urmărind două obiective prin implementarea acestui sistem:

- ✓ de a conforma legislația din România cu reglementările Uniunii Europene în ceea ce privește gestionarea deșeurilor de ambalaje produse de operatorii economici.
- ✓ Suport în atingerea țintelor privind reciclarea și valorificarea, pe care le are România ca stat membru UE.

În funcționarea sistemului actual de raportare și trasabilitate, au existat 2 etape importante:

1. **Perioada 2020 - 2024 (reglementată de Ordinul nr. 1595/2020)** - care a vizat doar trasabilitatea pentru acele entități care sunt implicate în răspunderea extinsă a producătorului pentru ambalajele și deșeurile din ambalaje, mai specific actorii cu care sunt în contact OIREP-urile.

2. **După 2024 - (reglementată de Ordinul 701/2024)** - care a vizat extinderea SIATD către alte tipuri de deșeuri și alți operatori (versiune extinsă sectorial și funcțional)

Inițial, Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1595/2020 privind aplicația SIATD a vizat doar trasabilitatea pentru acele entități care sunt implicate în răspunderea extinsă a producătorului pentru ambalajele și deșeurile din ambalaje, mai specific actorii cu care sunt în contact OIREP-urile.

Rațiunea/motivarea implementării SIATD a fost următoarea¹⁸

- ✓ necesitatea monitorizării și verificării corectitudinii tranzacțiilor privind cantitățile de deșeuri de ambalaje, colectate și valorificate de către operatorii economici autorizați;
- ✓ obligația de a atinge țintele legale privind reciclarea și valorificarea în cadrul răspunderii extinse a producătorului;
- ✓ necesitatea creșterii transparenței și trasabilității în raportările transmise către Administrația Fondului pentru Mediu.

În vederea operaționalizării acestora, au fost adoptate instrucțiuni privind:

- ✓ categoriile de utilizatori și rolurile acestora;
- ✓ tipurile de date care trebuie introduse;
- ✓ formatul documentelor;
- ✓ termenele de raportare și validare;
- ✓ responsabilitățile instituționale și comerciale ale participanților.

Utilizatorii inițiali ai SIATD¹⁹ au fost:

- ✓ organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului;
- ✓ operatorii economici care desfășoară activități de colectare, salubritate, sortare, tratare, asociații de dezvoltare intracomunitară, unități administrative-teritoriale;
- ✓ operatorii economici care desfășoară activități de valorificare/reciclare.

Utilizarea SIATD a fost obligatorie pentru toate persoanele juridice menționate mai sus care gestionează deșeuri de ambalaje ale căror costuri nete și/sau costuri de colectare/valorificare/sortare/tratare/raportare sunt finanțate de către OIREP.

Ulterior, în 2024, rolul SIATD a fost extins în vederea monitorizării și verificării corectitudinii tranzacțiilor cu deșeuri de ambalaje, anvelope, echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori portabili în sistemul răspunderii extinse a producătorului, precum și în vederea monitorizării și verificării tranzacțiilor cu deșeuri municipale.

Prevederi importante din Ordinul 701/2024:

- ✓ SIATD permite monitorizarea și verificarea în timp real, la nivel de document financiar-contabil și justificativ, a tranzacțiilor cu **deșeuri de ambalaje, anvelope uzate, echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori portabili**:
 - pentru care organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului, denumite în continuare operatori economici autorizați pentru implementarea răspunderii extinse a producătorului, și care gestionează deșeurile textile în conformitate cu prezenta directivă.
 - finanțează costurile de gestionare, astfel cum sunt prevăzute de Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și de actele administrative emise în aplicarea acestora.
- ✓ SIATD permite monitorizarea și verificarea în timp real, la nivel de document financiar-contabil și justificativ, și a **tranzacțiilor cu deșeuri municipale**.
- ✓ SIATD este pus la dispoziția utilizatorilor, în mod gratuit.

18. Referatul de aprobare nr. 716/KSA/21.07.2020, care fundamentează Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1595/2020 privind aplicația SIATD

19. Conform art 2. din Ordinul 1595/2020

Iată o comparație detaliată între cele două acte normative privind utilizarea aplicației SIATD (Sistemul Informatic de Asigurare a Trasabilității Deșeurilor):

Baza legală și scopul

Element	Ordinul nr. 1595/2020	Ordinul nr. 701/2024
Scop	Monitorizarea tranzacțiilor cu deșeuri de ambalaje în sistemul răspunderii extinse a producătorului (EPR).	Monitorizarea tranzacțiilor cu deșeuri de ambalaje, anvelope, DEEE, baterii/acumulatori portabili și deșeuri municipale, în sistemul EPR și pentru UAT-uri.
Sistem vizat	SIATD	SIATD (versiune extinsă funcțional și sectorial)

Categoriile de utilizatori

Ordinul 1595/2020	Ordinul 701/2024
3 categorii principale: OIREP, operatori colectare/tratare, reciclatori.	Extins la 15 categorii (lit. a-o), incluzând: operatori EPR pentru mai multe tipuri de deșeuri, UAT-uri, operatori salubritate, reciclatori DEEE, anvelope, baterii etc.

Obligația de utilizare a SIATD

2020:

Obligatorie doar pentru deșeuri de ambalaje finanțate de OIREP.

2024:

Obligatorie pentru toate tipurile de deșeuri menționate, inclusiv deșeuri municipale.

Fotografie din Proiectul EcoTextile

Funcționalități SIATD

Comun	Specific 2020	Specific 2024
Confirmare tranzacții- Coduri unice- Istoric documente- Notificări	Doar pentru ambalaje	Structurat pe module (ambalaje, anvelope, DEEE, baterii, municipale)- Tranzacții raportate în limitele cantităților autorizate din autorizațiile de mediu

Procedura de înrolare și utilizare

Ambele ordine prevăd:

- ✓ Semnătură electronică calificată;
- ✓ Împuterniciri notariale pentru delegați;
- ✓ Confirmare de la Administrația Fondului pentru Mediu;
- ✓ Cerere de înrolare conform modelului (anexă).

Diferențe:

- ✓ Ordinul 701/2024 introduce cereri de înregistrare pe module și condiționează accesul de autorizațiile și contractele aferente.

Noutăți majore în 2024

- ✓ Introducere garanție financiară pentru operatorii care raportează în baza contractelor cu OIREP (50 lei/tonă) - nu exista în 2020.
- ✓ Cereri de înregistrare pe module, pe lângă înrolarea clasică.
- ✓ Validarea suplimentară: deșeurile nu sunt eligibile pentru obiectivele EPR dacă nu sunt confirmate în SIATD.
- ✓ Sancțiuni suplimentare: accesul în SIATD poate fi sistat de GNM, dacă se depășesc cantitățile autorizate sau dotările din teren nu corespund cu cele din autorizație.
- ✓ Termene diferențiate de confirmare pentru diferite tipuri de deșeuri (ex. 5 zile pentru ambalaje, 15 pentru DEEE).

Distinct de SIATD, obligațiile generale de evidență și raportare a deșeurilor gestionate către ANMAP se îndeplinesc prin SIM - Sistemul Integrat de Mediu, în temeiul art. 48 din OUG 92/2021.

Concluziile evoluției sistemului de raportare

Aspect	2020	2024
Domeniu	Exclusiv ambalaje	Multisectorial (ambalaje, DEEE, baterii, anvelope, deșeuri municipale)
Complexitate	Medie	Ridicată
Obligații	Raportare și confirmare	Raportare, confirmare, garanții financiare, verificare documente legale
Supraveghere	Administrația Fondului pentru Mediu	AFM + GNM (Garda de Mediu)

Concluzii:

Trasabilitatea nu este completă, nu acoperă integral toate tranzacțiile de deșeuri, adică toate etapele gestionării deșeurilor, de la generare la reciclare.

În continuare SIATD este orientat preponderent către identificarea trasabilității pentru toate materialele care cad sub incidența răspunderii extinse a producătorului și care sunt gestionate de către OIREP-uri. De fapt este construit pentru a putea crea o baza pentru penalizările din legislația AFM.

Exemple de situații care ar trebui incluse în SIATD și care par să nu constituie o prioritate de monitorizare și trasabilitate a SIATD:

- Cantitățile gestionate de generatorii de deșeuri
- Fluxul de ambalaje/alte deșeuri/ pentru actorii economici obligați care își îndeplinesc singuri obligațiile EPR
- Tranzacțiile/alte/ de deșeuri care nu cad sub incidența EPR

De asemenea SIATD ar trebui să pună în oglindă cantitățile de ambalaje/sau alte materiale/ introduse pe piață cu ceea ce se generează și ceea ce se gestionează efectiv de către diferiții actori economici, până la etapa de reciclare.

În ce privește reciclatorii aceștia beneficiază de această calitate doar în baza sistemului prezent de autorizare. Pentru a avea o certitudine în privința confirmărilor pe care le oferă ar fi dezirabil să se implementeze certificarea și monitorizarea „end-of-waste” pentru toți reciclatorii care sunt înscrși în SIATD.

Fiind doar un instrument de trasabilitate, SIATD poate fi afectat ca eficiența de carențele inerente în alte domenii, de exemplu modul în care sunt acordate autorizațiile de mediu sau identificarea/ monitorizarea statutului de end-of-waste pentru reciclatorii finali.

Actualul sistem este foarte potrivit în situația în care au loc tranzacții directe între generatorii de deșeuri via colectori și respectiv reciclatori. Totuși sistemul așa cum este conceput permite intermediarilor să efectueze operațiuni de optimizare a deșeurilor achiziționate fie de la generatorii industriali fie de la autoritățile locale întrerupând astfel fluxul unei trasabilități complete. Nu în ultimul rând trebuie reglementate aspecte pur tehnice precum codurile de deșeuri care pot fi acceptate sau nu în sistem.

CAPITOLUL 6. Analiza comparativă (SWOT)

Alegerea modelului de guvernanță pentru o schemă de răspundere extinsă a producătorului (EPR) nu este o decizie de natură tehnică, ci una de politică publică cu consecințe structurale pe termen lung. Această decizie determină cine controlează fluxurile financiare generate de taxele EPR, cine stabilește prețul serviciilor de colectare și reciclare, cine poate accesa piața ca operator autorizat și, în ultimă instanță, dacă sistemul va fi capabil să se adapteze și să inoveze pe măsură ce sectorul textil evoluează.

Experiența acumulată la nivelul Uniunii Europene în domeniul cu scheme EPR mature - ambalaje, echipamente electrice și electronice, baterii - oferă o lecție clară: sistemele monopoliste construite în absența unor mecanisme de control al performanței tind să genereze costuri ridicate, transparență redusă și rezistență la schimbare. În contrast, schemele care au introdus competiția reglementată între organizații autorizate de implementare a răspunderii extinse (OIREP-uri) au demonstrat, acolo unde au fost însoțite de standarde uniforme de raportare și obiective obligatorii, că pot atinge performanțe superioare la costuri mai mici pentru producători.

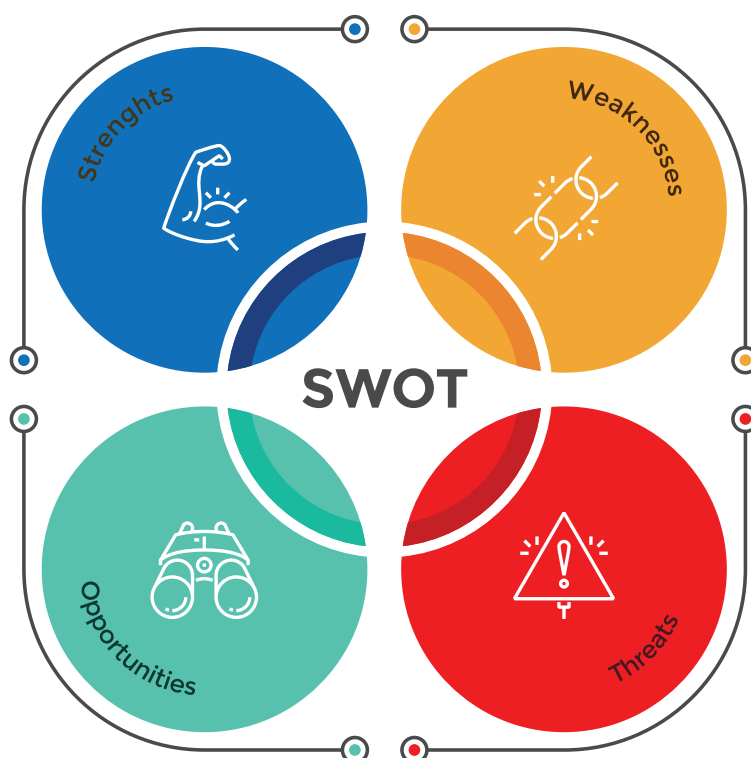
România se află acum în poziția de a proiecta, pentru prima dată, un sistem EPR pentru textile - un flux de deșeuri nou, cu infrastructură insuficientă, actori de piață în curs de maturizare și obligații europene stricte de îndeplinit până în 2028. Această conjunctură reprezintă o oportunitate rară: spre deosebire de statele membre care au trecut prin reforme dureroase ale unor monopoluri EPR deja constituite, România poate proiecta de la început un sistem competitiv, transparent și orientat spre performanță.

Argumentele în favoarea competiției reglementate sunt atât economice, cât și instituționale. Din perspectivă economică, concurența între OIREP-uri autorizate exercită o presiune naturală asupra costurilor administrative și logistice, stimulează investițiile în soluții inovative de colectare și sortare și oferă producătorilor posibilitatea de a alege operatorul care răspunde cel mai bine nevoilor lor specifice. Din perspectivă instituțională, un sistem cu mai mulți actori autorizați reduce riscul de dependență față de un singur operator, distribuie responsabilitatea conformării și creează premisele unui control public mai eficient - autoritatea competentă supraveghind mai mulți actori concurenți, nu gestionând un monopol de facto.

Totodată, experiența românească din domeniul ambalajelor arată că sistemele competiționale necoordonate pot genera fragmentare a datelor, sub-raportare și dificultăți în atingerea țintelor naționale. Prin urmare, competiția nu este suficientă în sine: ea trebuie însoțită de standarde armonizate de raportare, de un registru național unic al producătorilor, de un sistem de trasabilitate (SIATD) adaptat pentru textile și de un cadru de licențiere și control riguros din partea autorităților.

Analiza SWOT prezentată în continuare evaluează cele două arhitecturi principale de guvernanță - modelul cu mai multe OIREP-uri și modelul monopol - prin prisma criteriilor relevante pentru contextul românesc: eficiența economică, capacitatea de atingere a țintelor, trasabilitatea datelor, riscurile operaționale și fezabilitatea instituțională. Scopul nu este de a valida apriori un model sau altul, ci de a oferi autorităților competente o bază analitică solidă pentru decizia de transpunere a Directivei (UE) 2025/1892 în legislația națională.

Pentru comparația dintre modelul de competiție și modelul de monopol au fost identificate mai jos elemente relative la puncte tari, puncte slabe, oportunități și amenințări (SWOT), ca instrument de evaluare strategică.

A. Puncte tari

Model cu mai multe OIREP-uri

- ✓ Concurența între OIREP-uri poate stimula eficiența, inovația și adaptarea serviciilor la nevoile specifice ale producătorilor și actorilor locali.
- ✓ Flexibilitate în structura serviciilor oferite (de ex. modele diferite de colectare, valorificare etc.).
- ✓ Posibil potențial de costuri mai mici pentru producători din partea furnizorilor eficienți.

Model monopol

- ✓ Coordonare unitară la nivel național, cu potențial pentru strategii coerente și politici de comunicare comună.
- ✓ Standardizare mai ușoară a trasabilității datelor colectate, facilitând raportarea către autorități.
- ✓ Putere de negociere centralizată cu colectori, reciclatori și autorități, ceea ce poate reduce fragmentarea pieței.

B. Puncte slabe

Model cu mai multe OIREP-uri

- ✓ Există risc de piață fragmentată, ceea ce poate conduce la ținte de colectare greu de atins dacă standardele și raportarea nu sunt armonizate.
- ✓ Autoritățile pot întâmpina dificultăți în controlul și supravegherea uniformă a rapoartelor și a conformității.

Model monopol

- ✓ Lipsa competiției poate reduce inovația și eficiența economică internă.
- ✓ Poate genera birocrăție și decizii lente din cauza structurii administrative centralizate.
- ✓ Costuri potențial mai mari pentru producători dacă organismul monopolist nu este supus presiunii concurențiale.

C. Oportunități

Model cu mai multe OIREP-uri

- ✓ Atrage investiții private variate și creează medii competitive favorabile tehnologiilor și soluțiilor inovative.
- ✓ Posibilitatea diverselor parteneriate locale între OIREP-uri, colectori și comunicate publice adaptate nevoilor regionale.

Model monopol

- ✓ Capacitatea de a construi o infrastructură națională solidă pentru colectare și reciclare prin coordonare centrală.
- ✓ Campanii de sensibilizare uniforme, eficiente, și o strategie națională clară și predictibilă.
- ✓ Putere consolidată pentru acces la finanțări mari (ex. fonduri UE) datorită unui interlocutor unic.

D. Amenințări

Model cu mai multe OIREP-uri

- ✓ Riscul de dumping de preț sau sub-raportare între OIREP-uri ca strategie de atragere a clienților.
- ✓ Eliminarea actorilor mici din piață dacă concurența devine prea dură fără mecanisme de protecție.
- ✓ Campanii de comunicare nearmonizate care pot crea confuzie în rândul consumatorilor.

Model monopol

- ✓ Vulnerabilitate a întregului sistem dacă organismul desemnat este ineficient sau incapabil de adaptare rapidă.
- ✓ Posibile litigii cu actorii excluși sau nemulțumiți de lipsa competiției.
- ✓ Uniformitatea poate crea dificultăți în adaptarea la nevoile locale sau regionale diverse.

Această abordare permite:

- ✓ stimularea competiției și inovației între OIREP-uri licențiate,
- ✓ asigurarea unei coordonări uniforme și trasabilități verificate,
- ✓ adaptări locale eficiente fără a compromite obiectivele naționale impuse prin legislația UE.

Comparativ SWOT - Sistem responsabilitate management textile

Categorie	Model cu mai multe OIREP-uri	Model tip Monopol
Puncte tari	- Concurență → eficiență & inovație- Flexibilitate în servicii- Posibile costuri mai mici pentru producători- Specializare pe tipuri de clienți/fluxuri	- Coordonare unitară la nivel național- Date & trasabilitate standardizate- Putere de negociere centralizată- Strategie coerentă și implementare rapidă
Puncte slabe	- Piață fragmentată → ținte greu de atins- Date neuniforme- Control mai dificil pentru autorități- Risc de calitate scăzută pentru costuri mici	- Lipsă de competiție → inovație redusă- Birocrație & decizii lente- Posibile costuri mai mari pentru producători- Dacă greșește managementul, suferă întreg sistemul
Oportunități	- Investiții private variate -Tehnologii & modele noi- Parteneriate locale diverse - Posibil transfer de bune practici	- Infrastructură națională solidă- Campanii uniforme & eficiente- Brand național pentru colectarea textilelor- Acces mai ușor la fonduri UE mari
Amenințări	- Dumping de preț / sub-raportare- Eliminarea actorilor mici- Conflicte pe resurse valoroase- Campanii nearmonizate	- Monopolism & lipsă transparență- Vulnerabilitate dacă administratorul are probleme- Posibile litigii cu actorii excluși- Model uniform → adaptare locală dificilă

Modele EPR pentru textile în alte state membre - lecții relevante

Adoptarea sau proiectarea modelelor EPR pentru textile variază considerabil între statele membre, reflectând diferențe în priorități politice, capacitate administrativă și infrastructură existentă.

Franța

Franța a implementat de mult timp un sistem EPR pentru textile, administrat prin Refashion, o organizație colectivă de responsabilitate a producătorilor, activă din 2007 și extinsă prin Legea AGECE din 2020 pentru a include o gamă largă de produse textile, inclusiv încălțăminte și lenjerii de casă. Refashion acoperă peste 14.000 de membri și operează o rețea de puncte de colectare pe întreg teritoriul, oferind structura necesară de colectare, sortare și trimitere către reciclare.

Lecție: un model centralizat îi poate permite unui stat să construiască rapid o rețea coerentă de colectare și trasabilitate, dar implică riscuri legate de adaptabilitatea și inovația sistemului.

Olanda

În 2023, Olanda a început implementarea unei scheme EPR pentru textile, cu ținte clare de valorificare: 50 % reutilizare sau reciclare până în 2025 și 75 % până în 2030, inclusiv procente pentru reutilizare și reciclare de fibre.

Lecție: scheme concurente, dar cu obiective armonizate, pot echilibra competiția și uniformizarea obiectivelor.

Relevanța pentru România

În prezent, România nu dispune de o infrastructură dedicată și operativă pentru colectarea separată sistematică a textilelor și nici de o cultură consolidată de reciclare în această categorie de deșeuri, ceea ce constituie un context provocator pentru implementarea unei scheme EPR eficiente.

Un model strict centralizat (monopol) ar putea permite autorităților să creeze rapid o structură națională de colectare și raportare uniformă, element esențial în primii ani de operare, dar există riscul ca rigiditatea să încetinească adaptările la realitățile pieței. În schimb, un model concurențial cu multiple OIREP-uri poate stimula inovația și eficiența, dar fără mecanisme robuste de coordonare și standardizare a trasabilității există riscul de fragmentare și de neatingere a țintelor (obligatorii prin legislația UE actuală).

Concluzii comparative

Analiza arată că nici un singur model pur (concurențial sau monopol) nu oferă, în mod automat, soluția optimă pentru toate contexte naționale. În stadiul actual al cadrului legislativ european și al maturității infrastructurii din România, modelele hibride - care combină competiția între furnizori cu o coordonare centralizată a standardelor de raportare și obiective - pot oferi un echilibru între flexibilitate, eficiență economică și control instituțional.

CAPITOLUL 7.

Concluzii finale și recomandări

Analiza arată că niciun model pur - nici cel concurențial, nici cel monopolist - nu oferă, în mod automat, soluția optimă pentru toate contextele naționale.

Legislația națională trebuie tradusă în decizii concrete de politică publică, fundamentate pe constrângerile reale ale sistemului românesc și pe obligațiile juridice deja asumate prin intrarea în vigoare a Directivei (UE) 2025/1892. Prezentul studiu și-a propus tocmai acest lucru: să ofere autorităților competente - Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și Parlamentul României - o bază analitică solidă pentru proiectarea unui sistem EPR pentru textile care să fie, simultan, conformant cu dreptul european, fezabil instituțional și eficient economic.

I. Principale constatări ale studiului

Analiza cadrului legislativ european confirmă că textilele au devenit, prin Directiva 2025/1892, un flux prioritar de deșeuri la nivelul Uniunii Europene. România are obligația de a transpune această directivă până la 17 iunie 2027 și de a operaționaliza schema EPR până la 17 aprilie 2028 - un termen scurt față de complexitatea instituțională a reformei necesare. Costurile neconformității - procedurale de infringement, financiare pentru producători, reputaționale pentru statul român - sunt semnificative și cresc cu fiecare lună de întârziere în demararea procesului legislativ.

Analiza comparativă a modelelor EPR din Franța, Olanda, Belgia demonstrează că nu există o soluție universală, dar că există lecții clare: acolo unde sistemele au funcționat, ele au avut în comun un cadru de licențiere riguros al OIREP-urilor, standarde uniforme de raportare impuse prin lege, trasabilitate digitalizată și mecanisme de eco-modulare a contribuțiilor financiare care au stimulat, efectiv, redesignul produselor. Acolo unde sistemele au eșuat sau au stagnat, cauza a fost, în general, una singură: absența competiției între operatori sau absența controlului autorității publice - niciodată coexistența lor.

Analiza pieței textile românești confirmă atât oportunitatea, cât și urgența: România generează estimativ 160.000 de tone de deșeuri textile anual, reciclează sau reutilizează sub 10% din acestea, nu dispune de date statistice centralizate privind textilele puse pe piață și nu are, la această dată, niciun OIREP funcțional specializat pe textile. Infrastructura existentă de colectare este fragmentată, acoperă preponderent mediul urban și este susținută în mare măsură de sectorul ONG și de câteva inițiative de retail, fără un cadru financiar sustenabil.

Analiza sistemului SIATD evidențiază că instrumentul de trasabilitate existent în România a fost construit exclusiv pentru deșeurile de ambalaje și nu este adaptat, în prezent, pentru fluxurile textile - nu există coduri

NC specifice pentru textilele uzate, nu există module de raportare pentru producătorii din sectorul textil și nu există mecanisme de verificare a „end-of-waste” pentru reciclatorii de textile. Adaptarea SIATD nu este opțională: ea reprezintă o cerință explicită a Directivei 2025/1892 și o condiție de funcționare a oricărei scheme EPR credibile.

Fotografie din Proiectul Eco Textile

II. Ce recomandăm: direcții prioritare de acțiune

Pornind de la aceste constatări, studiul identifică cinci direcții prioritare care trebuie acționate simultan și în paralel, nu secvențial:

1. Demararea imediată a procesului de transpunere legislativă

Termenul de 17 iunie 2027 nu permite o abordare graduală. Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor trebuie să inițieze în cursul anului 2026 un proiect de act normativ dedicat - fie prin modificarea Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, fie printr-o lege specială - care să reglementeze schema EPR pentru textile, registrul producătorilor, regimul juridic al OIREP-urilor și cadrul de gestionare a deșeurilor textile. Consultarea publică extinsă cu toți actorii din sistem - producători, importatori, retaileri, OIREP-uri potențiale, autorități locale, sectorul economiei sociale și sectorul de sortare/reciclare - nu este o formalitate, ci o condiție de calitate a legislației.

2. Instituirea unui sistem de raportare tranzitoriu, anterior operaționalizării complete

Absența datelor privind volumul textilelor puse pe piață reprezintă cel mai grav deficit structural al momentului. Până la funcționalizarea registrului național al producătorilor și a schemei EPR complete, România trebuie să adopte o reglementare tranzitorie care să oblige producătorii și importatorii să raporteze anual cantitățile introduse pe piață, pe categorii de produse. Fără aceste date, orice proiectare a sistemului EPR - ținte, contribuții financiare, infrastructură necesară - rămâne speculativă.

3. Adaptarea SIATD pentru fluxurile textile

Sistemul informatic de trasabilitate trebuie extins pentru a include coduri NC specifice pentru textile uzate, module dedicate producătorilor din sectorul textil și mecanisme de raportare pentru toate etapele lanțului de gestionare - de la producție/import, la colectare, sortare, reutilizare și reciclare. Această adaptare trebuie proiectată în coordonare cu cerințele de raportare europeană stabilite de Comisie prin actele de punere în aplicare prevăzute pentru 17 aprilie 2027.

4. Proiectarea schemei EPR pe principiul competiției reglementate

Studiul recomandă un model hibrid în care mai multe OIREP-uri autorizate concurează pe piață pentru afilierea producătorilor, în cadrul unui sistem cu obiective naționale obligatorii, standarde uniforme de raportare, mecanism de eco-modulare a contribuțiilor și supraveghere publică riguroasă. Acest model valorifică lecțiile pozitive ale sistemului EPR pentru ambalaje din România și evită

riscurile monopolului - costuri ridicate, opacitate și rezistență la reformă - care s-au materializat în alte state membre. Cadrul de licențiere al OIREP-urilor trebuie să includă cerințe de capital minim, plan de afaceri verificat, acoperire teritorială minimă și audit anual independent.

5. Valorificarea proiectelor pilot existente ca baze de date pentru calibrarea sistemului

Proiectul „Eco-Textile” derulat de Asociația Planeta Verde în parteneriat cu FEPRă oferă date operaționale reale privind comportamentul consumatorilor, costurile de colectare și calitatea fluxurilor colectate în contextul românesc. Aceste date trebuie integrate în procesul de fundamentare a legislației și a contribuțiilor financiare - ele reprezintă singurul benchmarking național disponibil în acest moment și au o valoare metodologică pe care nicio estimare teoretică nu o poate înlocui.

III. Urgența instituțională: fereastra de oportunitate se închide

România se află în 2026 într-un moment de decizie care nu va reveni. Statele membre care au demarat procesul de transpunere cu avans construiesc deja infrastructuri și ecosisteme de actori care vor influența direcția pieței europene de textile uzate. România riscă să intre în sistem ca receptor al regulilor stabilite de alții, nu ca actor care și-a apărat interesele economice naționale în procesul de normare europeană.

Fiecare an de întârziere în construirea infrastructurii de colectare înseamnă volume suplimentare de textile uzate ajunse în fluxul de deșeuri municipale mixte sau exportate necontrolat, volume care vor trebui gestionate mai scump mai târziu. Fiecare an de întârziere în operaționalizarea OIREP-urilor înseamnă că producătorii și importatorii nu acumulează experiență de conformare și că sectorul de sortare și reciclare nu primește semnalul de investiție de care are nevoie pentru a-și extinde capacitatea.

Textilele nu sunt un flux de deșeuri marginal. Ele reprezintă al patrulea cel mai mare sector de impact asupra mediului la nivelul Uniunii Europene, iar România - cu o populație de aproape 19 milioane de locuitori, cu o industrie de confecții exportatoare și cu o piață de retail în creștere - are atât responsabilitatea, cât și interesul să construiască un sistem EPR funcțional, echitabil și competitiv. Prezentul studiu este un instrument pentru această construcție. Decizia de a-l transforma în acțiune legislativă și instituțională aparține autorităților publice competente.

BIBLIOGRAFIE ȘI SURSE

Legislație europeană și națională

- ✓ Directiva (UE) 2025/1892 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 septembrie 2025 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile (JO L, 26.9.2025).
- ✓ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile (JO L 312, 22.11.2008).
- ✓ Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare.
- ✓ Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
- ✓ Ordonanța de Urgență nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor.

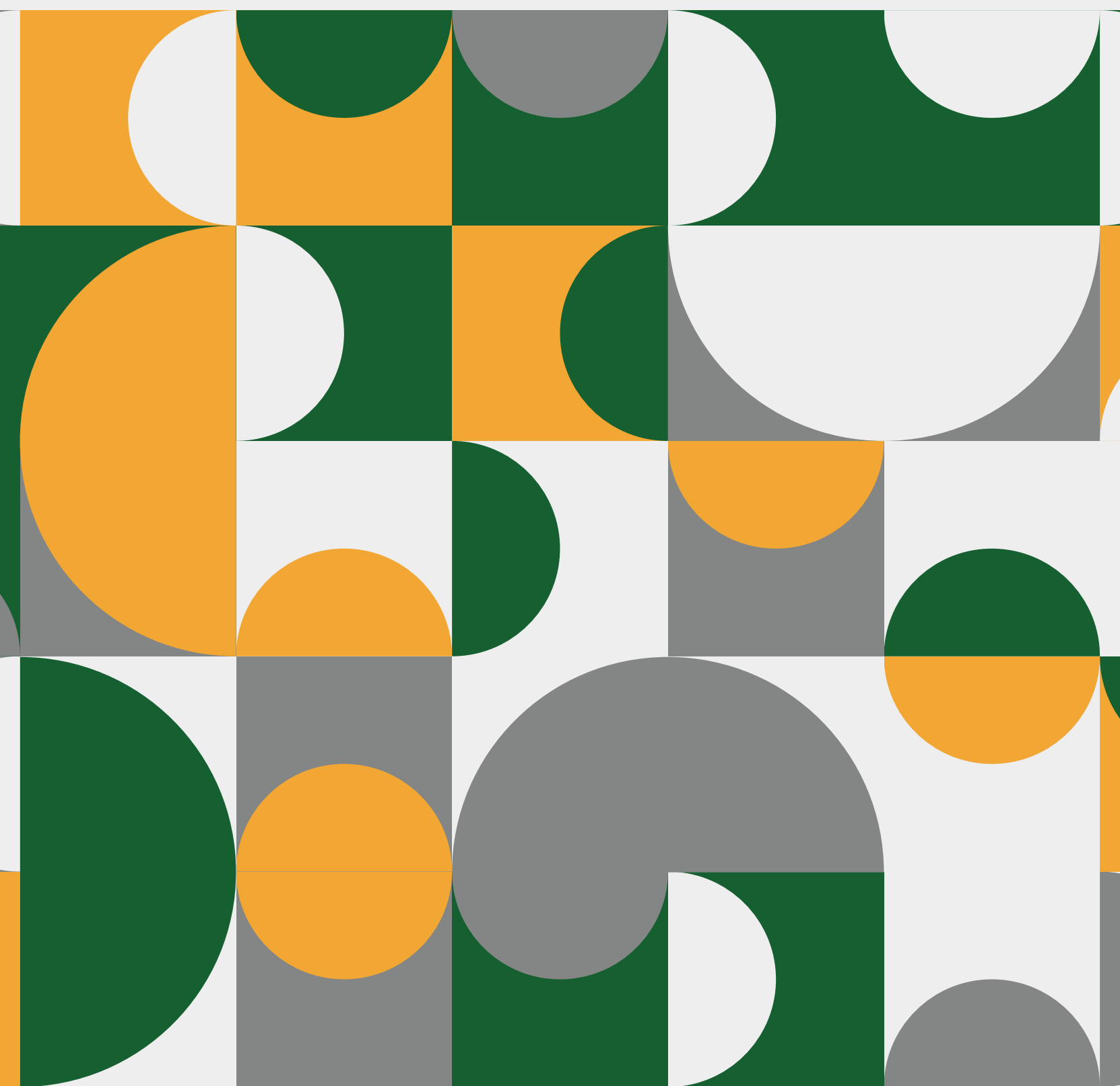
Rapoarte și documente de politici

- ✓ European Environment Agency (EEA). Circularity of the EU textiles value chain in numbers. Copenhaga: EEA, 2024.
- ✓ European Environment Agency (EEA). Management of used and waste textiles in Europe's circular economy. Copenhaga: EEA, 2023.
- ✓ Comisia Europeană. EU Strategy for Sustainable and Circular Textiles. COM(2022) 141 final. Bruxelles: CE, 2022.
- ✓ Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor. Proiect Plan Național de Gestionare a Deșeurilor 2026-2035 (versiune consultare publică). București: MMAP, 2025.
- ✓ ARETEX / INCDTP. Estimări privind volumul deșeurilor textile generate în România. București: ARETEX, 2024.

Surse statistice

- ✓ World Bank WITS/COMTRADE. Romania textile imports HS 50-63 (2023). Disponibil la: <https://wits.worldbank.org>
- ✓ TradingEconomics/COMTRADE. Romania imports - Articles of apparel, knit or crocheted (HS 61), 2024. Disponibil la: <https://tradingeconomics.com/romania/imports/articles-apparel-accessories-knit-crocheted>

Elaborat de Asociația Planeta Verde și FEPPRA - martie 2026,
cu contribuția Point PA (cercetare documentară și analiză legislativă).

